

ATARÀXIA

la revista

JUNY 2025

Editorial ▶▶

Comprendre'ns per avançar

Arribem al final d'un curs intens, ple de reptes, d'alegries, de moments per recordar i per aprendre. I, com sempre, m'agafo uns minuts per mirar enrere i valorar tot allò que hem viscut. El lema que ens ha acompanyat, *Comprendre'ns per avançar*, ha estat una brúixola que ens ha orientat, tant en els grans moments com en els petits gestos de cada dia.

Comprendre'ns no sempre és fàcil. Hem trobat barreres, mirades que no es trobaven, paraules que costaven de dir o d'escoltar, silencis... Però també he vist, i molt sovint, com el respecte, l'empatia i les ganes de fer bé les coses obrien camins inesperats. I això, en un centre educatiu, és molt poderós.

Tot plegat ha estat possible gràcies a cadascú de vosaltres: l'alumnat que creix, que pregunta i que sacseja; les famílies que confien i acompanyen; el professorat que educa amb rigor, dedicació i mirada de futur; i el personal d'administració i serveis que, amb constància i discreció, fa que tot rutlli. Aquest camí recorregut ens ha enfortit i l'hem fet construint comunitat.

Què us sembla la portada que ha fet la Martina? Amb senzillesa i força, ens mostra persones que avancen, que s'ajuden sostenint-se en valors que coneixem bé: el respecte, la diversitat, l'empatia, l'escolta, la confiança... Valors que donen sentit al que fem, que ens uneixen i ens permeten compartir trajecte amb sentit i complicitat.

I als qui ara marxeu per iniciar una nova etapa, l'alumnat que es gradua, el professorat amb nou destí; la Lourdes, sempre jove i amb una energia contagiosa; l'Inma, vocacional, honesta i entregada; i la Gemma, creativa, sensible i amb una mirada única que, com els artistes de veritat, transforma el que toca... Us dic de tot cor que el vincle que hem creat és real i sempre trobareu al Joan Oró una part de casa vostra.

Gràcies a tothom que ha fet possible aquest curs. Personalment, m'enduc converses, mirades, aprenentatges. I sobretot, la certesa que comprendre'ns ens fa créixer, ens fa escola i ens fa avançar.

Bon estiu i fins molt aviat,

Imma Romero
Directora

Sumari ▶▶

ATARÀXIA
JUNY 2025

02 · EDITORIAL	»»
03 · MOMENTS	»»
25 · LA VINYETA	»»
26 · AVUI DESTAQUEM	»»
28 · MIRADES	»»
29 · COMIAT	»»
30 · JUBILACIONS	»»
32 · ENTREVISTES	»»
34 · NOTÍCIES	»»
42 · CERTAMEN LITERARI	»»
48 · EXTRAORDINARIS	»»

EDITA: INSTITUT JOAN ORÓ
AQUESTA REVISTA HA ESTAT POSSIBLE
GRÀCIES A LA COL·LABORACIÓ D'ALUMNAT,
PARES, MARES, PAS I PROFESSORAT. DIS-
SENY I MAQUETACIÓ: CR3ATIVA.COM
DL L 755-1992

Moments ▶▶

Aprentatge en acció

» Els viatges meravellosos

L'abril del 2023, en el marc de l'Any Oró i el 50è aniversari del nostre institut, alumnes i professors de segon de Batxillerat dissenyaren, construïren i enviaren a l'estratosfera un globus-sonda, recuperat al cap de dos anys.

"I si pot ser, que no torni!", digué en Vallverdú, mig de broma, mig de veres, quan li vàrem demanar permís per posar al globus-sonda que volíem enviar a l'estratosfera el nom del seu més famós personatge infantil: el gos Rovelló. Per un atzar, tant ell com el científic Joan Oró, que dona nom al nostre institut, havien nascut feia just un segle i se celebrava l'Any de tots dos. Calia celebrar-ho! I quina millor forma que pujar fins al *Near Space* a donar una ullada.

Una mica profètic sí que ho fou perquè vàrem construir la sonda, l'enlairarem des d'Alcanó un assolellat matí del mes d'abril i... la Rovelló, el Rovelló!, se'n va anar cels enllà, lluny, cada cop més i més lluny, per no tornar. Per acabar-ho d'adobar, el costós mòdul de comunicació per satèl·lit Iridium, que havia de transmetre en tot moment la posició del globus i enviar-nos les dades de temperatura, humitat, CO, CO₂ i ozó, devia haver-se desendollat de l'Arduino i no emetia res de res.

Endebades ens situàrem puntuals al lloc on segons les simulacions havia d'aterrar després d'unes dues hores de vol; inútil va resultar mirar i mirar el blau del cel amb els prismàtics, tot esperant alguna petita fulguració daurada. Allí, als camps de Conesa, a la Conca de Barberà, la sonda no donava cap senyal de vida.

I així va ser durant pràcticament dos anys.

Amagada rere l'espessor d'un petit bosc a Santa Coloma de Queralt, uns vuit quilòmetres més enllà d'on havia de tocar terra, prop del camí, malmesa, abonyegada i mig trencada pel cop de l'aterratge en aquella clariana plena de pedrotes, romania letàrgica mentre freds, calors i pluges anaven degradant els instruments electrònics. Fins que aquesta passada Setmana Santa el Jordi, un pagès i ramader de la localitat, la trobà.

La Rovelló, el Rovelló!, ha tornat a casa. El professorat del Departament de tecnologia ha aconseguit extraure de les rovellades microSD imatges impressionants del Segrià, les Garrigues, l'Urgell... des d'almenys 20 km d'altura, i encara va pujar més, el globus, fins prop dels 30 km; també dades científiques, de vegades incoherents, que hau-

La sonda abans d'enlairar.

La sonda recuperada.

<https://tuit.cat/h5koz>

Pots veure la notícia al TN Comarques del 9/5/2025.

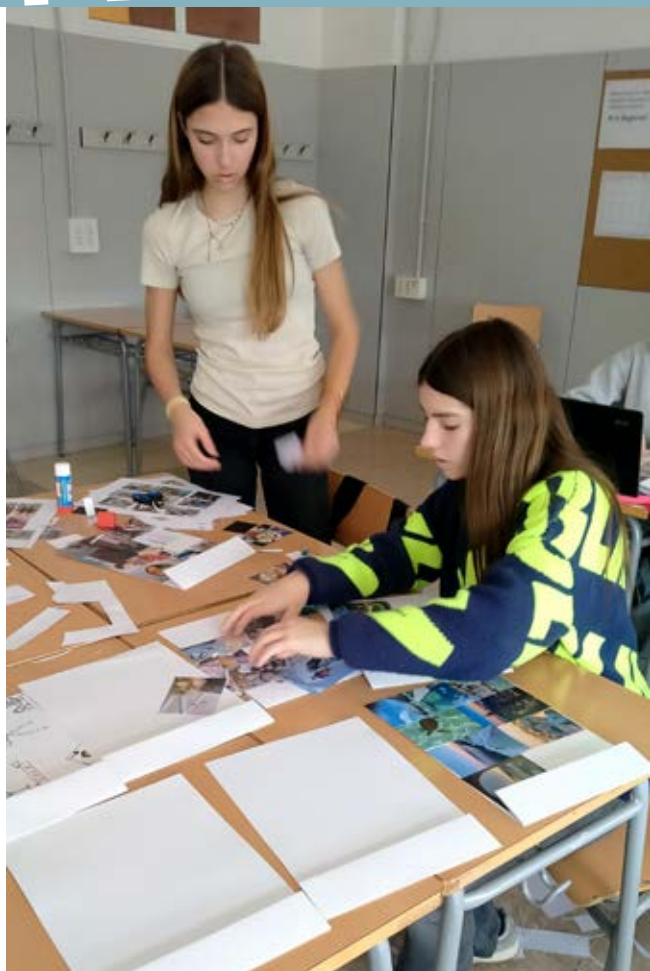
ran de passar un acurat procés selectiu per tal de determinar quines poden ser treballades a classe per l'alumnat, tant de tecnologia, com de ciències, entre d'altres.

Tot viatge meravellós comença unint voluntats i el viatge de la Rovelló no ha estat menys: el projecte, gens barat, va poder tirar endavant gràcies a les aportacions de la Fundació Joan Oró i els ajuntaments de Torrebesses i Alcanó (d'on eren, respectivament, mare i pare del científic), però sobretot per la implicació de l'alumnat del segon de Batxillerat de ciències i tecnologia i del professorat; i des del minut zero fou una activitat oberta als veïns i escoles de la zona. Ara toca pensar en nous i encara més meravellosos viatges!

Francesc Barrachina,
antic professor de l'Institut Joan Oró

Moments ▶▶

Aprentatge en acció

» Taller Exprés

Alumnat de 3r d'ESO

El taller que vaig fer va ser el de percussió. Vam tocar diferents instruments, com el tambor i els tubs, i vam aprendre els fonaments de la percussió corporal, així com a crear ritmes i melodies. Ho practicàvem tant de manera individual com en grup. Finalment, per grups, vam elaborar el producte final: una coreografia utilitzant els diferents instruments. Em va semblar molt interessant poder aprendre més sobre música.

Berta Ricart

Al taller d'arts audiovisuals vam crear un *stop motion*. Vam utilitzar cartolines de colors per fer els personatges, com ara animals o persones. Després vam fer les fotos movent els personatges pas a pas i, finalment, vam muntar el vídeo afegint-hi música i efectes de so.

El nostre lema és "comprendre'ns per avançar", i creiem que ho vam fer molt bé treballant totes juntes en grup. Va ser molt divertit i ens ho vam passar d'allò més bé.

Maya Radu

Som la Daniela, el Junxi i l'Andreu, i us volem explicar la nostra opinió sobre el taller d'enquadració japonesa.

Vam fer el taller en un espai relaxat i tranquil. Gairebé no hi havia soroll i, a més, vam poder desenvolupar la nostra creativitat en l'art i el disseny a través del nostre propi quadern.

En general, ens ha agradat, tot i que, pel títol, ens esperàvem una altra cosa. Pensàvem que fariem quaderns del tipus llibretes buides, amb més protagonisme de la part de maquetació.

Tot i això, el tornàrem a triar!

Daniela Soto, Junxi Ye i Andreu Nuevo

En aquest taller vam expressar el nostre vessant creatiu pintant el mural situat darrere de les grades. A més, vam aprendre una mica sobre la tècnica del graffiti. Ens ho vam passar molt bé, ja que estàvem amb amics i l'activitat era divertida. L'lan era molt proper i sabia crear un ambient molt agradable al taller.

El que més destaquem és haver pogut desenvolupar la nostra creativitat.

**Yanira Cárdenas, Clàudia Bonfill, Irene Rué,
Sandra Hernández, Júlia Hambolu i Noa Rodrigues**

Fa poc més d'un mes vam fer un taller de *breakdance* a l'institut i va ser molt divertit. Vam aprendre alguns moviments bàsics com el *toprock*, el *footwork* i fins i tot a fer girs a terra. No en sabíem gaire, però el professor ens ho va explicar molt bé i vam practicar en grup. Vam descobrir que el *breakdance* no és només ballar, sinó també tenir ritme, força i ganes de provar coses noves. Ens vam sentir molt contents i emocionats, perquè va ser una activitat diferent i molt entretinguda. El que més destaquem és que tothom va participar i ens vam ajudar mútuament.

Biel Oliach, Bernat Massot i Jan Mayoral

Moments ▶▶

Aprentatge en acció

» Sortida a l'ECCIT

L'alumnat de 1r de Batxillerat que hem cursat l'optativa de comunicació audiovisual hem tingut el plaer de visitar l'ECCIT, l'Escola Catalana de Cinema i Televisió, situada al Turó de Gardeny. Durant aquesta sortida, vam gaudir d'una visita guiada a càrrec del director del centre, que ens va mostrar unes instal·lacions sorprenents, molt diferents de les aules convencionals a les quals estem acostumats.

Al final de la visita vam tenir l'oportunitat de posar-nos en la pell de professionals del sector: vam fer de directors, ajudants de direcció, càmeres, sonidistes, actors i actrius per un dia. Una experiència realment única!

Tot plegat va ser una jornada plena d'aprenentatges, rialles i complicitat, que ens va apropar encara més a la màgia del cinema i al valor del treball en equip. Una vivència que, sens dubte, recordarem amb il·lusió com un dels moments més especials del curs.

Aina Rodríguez i Aurembiaix Ballabriga,
1r de Batxillerat

» Xerrada Joan Coromina

Aquest mes de maig hem tingut el plaer d'escoltar la xerrada del científic Josep Corominas. Ens ha recordat conceptes interessants que hem estudiat durant l'ESO i, mentre ho explicava, anava realitzant experiments molt cridaners que han captat l'atenció de tots i totes. Ha encès focs, ha llençat "coets", ha inflat globus d'una manera poc habitual, ha provocat petites explosions d'una manera molt original... Hem gaudit molt!!

Jana Armengol, Paula Ollero, Mariona Eras i Ares Valls,
4t d'ESO

» Sortida d'escalada a Camarasa

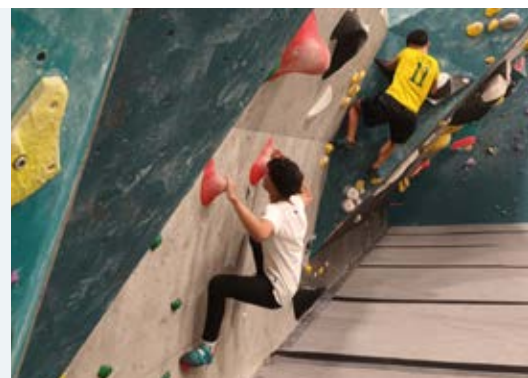
A rocòdrom:

Les sortides al rocòdrom van ser una molt bona introducció a aquest món. Els monitors de les pròpies instal·lacions van dividir el grup en dos subgrups i ens van preparar per a les següents sortides a l'aire lliure. Van ser dos dies molt lúdics durant els quals podies passar-ho molt bé i aprendre alhora.

A l'aire lliure:

Després de ja estar preparats gràcies a les anteriors sortides vam anar a escalar a Camarasa, triant el sector més fàcil i còmode. Vam poder experimentar l'escalada de la manera més natural possible, acabant d'entrar així en aquest món per a poder seguir estudiant, en cas d'estar-hi interessat.

Martí Farrús Soriano,
CFGM

Moments ▶▶

Aprenentatge en acció

» FormaOcupa 2025

En el marc del projecte d'orientació Alimara, el passat 13 de febrer, l'alumnat de 4t d'ESO va visitar la 18a edició del Saló de la Formació i l'Ocupació de Lleida, FormaOcupa. L'objectiu principal de l'activitat va ser que els nois i les noies aprofitessin aquesta visita per rebre orientació professional, descobrir noves opcions de formació i refermar, o no, vocacions diverses.

L'alumnat va poder participar en tallers pràctics, va rebre explicacions per part de diverses persones professionals i sobre diferents itineraris formatius de futur. La valoració de l'activitat va ser molt positiva per part de tothom, ja que va ser una oportunitat única per descobrir, indagar i ubicar interessos i vocacions professionals i formatives. Tot un èxit!!!

» Sortida al País Basc

El passat 4, 5 i 6 de març, l'alumnat de 2n de CFGS de Condicionament físic van anar al País Basc francès.

Va ser una experiència increïble on destacaria sobretot la unió de grup que vam viure. Vam conèixer millor fora del centre, allunyats de màquines del gimnàs, les peses i preocupacions per una bona condició física.

Durant els tres dies que hi vam estar, vam fer un munt d'activitats que ens van fer sortir de la rutina i que també ens van ajudar a aprendre continguts del cicle que havíem après i treballat a l'aula d'una manera diferent, més pràctica i vivencial. A més, cada moment compartit —ja sigui fent esport, menjant junts o simplement parlant durant els trajectes— va fer que l'ambient fos molt positiu i proper.

La veritat és que vam riure molt, ens vam ajudar els uns als altres i ens vam sentir com una petita família. Tots vam coincidir en una cosa: ens haguéssim quedat un o dos dies més sense pensar-ho.

Aquesta sortida no només ens ha deixat bons records sinó que també ens ha ensenyat coses que van més enllà del centre, com el treball en equip, la convivència i l'aprenentatge gaudint de cada moment.

Alexandra Hererra

» La Cerdanya

L'activitat a cavall a la Cerdanya va ser molt divertida i especial. A part de muntar, vam aprendre a guiar els cavalls i a cuidar-los. El paisatge era molt bonic i els monitors ens van ajudar en tot moment. Com a millora, estaria bé fer una ruta una mica més llarga. En general, va ser una experiència molt positiva.

Mohamed Balout El Fadli, CFGM

Moments ▶▶

Aprentatge en acció

» I després del Batxillerat, què?

"I després de Batxillerat, què?" va ser una xerrada organitzada per als alumnes de segon de Batxillerat per a conèixer millor aquest pas de l'institut a la universitat impartida per antic alumnat del centre. Durant aquesta ens van donar consells de com acabar Batxillerat, també ens van parlar de la PAU, com ho van gestionar, com dur a terme l'elecció del grau universitari... Gràcies a la dinàmica de preguntes i respostes va resultar entretinguda i, a més, el fet que els interlocutors fossin antic alumnat del mateix institut, va fer que les experiències que explicaven semblessin més properes i reals. En general, va ser una xerrada que va servir força per veure aquest canvi d'etapa des d'uns ulls propers als nostres.

Txell Julià, 2n de Batxillerat

» Tavascan

Durant les colònies a les pistes d'esquí de Tavascan vam gaudir d'un entorn natural espectacular, cobert de neu. Vam fer esquí de fons, una activitat molt divertida i exigent que ens va permetre descobrir nous racons de la muntanya. També vam fer una excursió amb raquetes de neu, que ens va apropar encara més al paisatge hivernal. A més, vam participar en diverses activitats lúdiques que ens van fer passar molt bones estones amb les companyes i companys. En resum, va ser una experiència inoblidable plena d'aventures i convivència.

Albert Albà, CFGM

» Esport adaptat

Una lliçó de vida sobre rodes: l'alumnat de 1r d'EAS descobreix l'esport adaptat de la mà d'Andreu Sánchez.

El 27 de març, els estudiants de 1r d'EAS de l'Institut Joan Oró vam viure una de les experiències més inspiradores del curs. En el marc del Mòdul d'Activitats Físicoesportives per a la Inclusió Social, vam tenir la sort de rebre la visita d'Andreu Sánchez, un veritable exemple de superació, força i passió per l'esport adaptat.

Andreu, que forma part de l'AFA, del Consell Escolar i és vocal de la Fundació Aspid, ens va oferir molt més que una simple xerrada: ens va regalar una autèntica lliçó de vida. Ens va parlar dels obstacles que ha hagut d'afrontar i de com l'esport ha estat el seu motor per seguir endavant, sempre amb determinació i optimisme.

Però el moment més impactant de l'activitat va ser quan ens vam posar literalment en la seva pell: l'Andreu va portar cadires de rodes especials per al tennis adaptat i vam tenir l'oportunitat de provar com és jugar en aquestes condicions. L'experiència va ser reveladora i emocionant. Ens vam adonar que l'esport adaptat requereix un alt nivell d'habilitat, esforç i concentració.

Aquesta activitat no només ens ha ajudat a conèixer la realitat de moltes persones, sinó que també ens ha fet repensar el concepte de "límit" i ens ha deixat un missatge clar: l'esport pot canviar vides.

Des d'aquí volem agrair profundament a l'Andreu per la seva implicació, la seva energia i el seu cor. Ens ha ajudat a comprendre que per avançar, les veritables barres no són físiques, sinó mentals.

Aroa Pérez i Carla Esteve, 1r d'EAS

Moments ▶▶

Aprentatge en acció

» **Padrines, lectura del 2n trimestre de llengua i literatura catalana a 4t d'ESO**

Al llarg del segon trimestre del curs l'alumnat de 4t d'ESO ha descobert a través del còmic de Pagès Editors *Padrines* bocins de les històries d'allò més personals de sis padrines: la Carme, la Nuri, la Concepció, la Pepeta, la M. Carme i l'Enriqueta.

La tasca que van haver de desenvolupar com a producte final va ser una entrevista a alguna de les seves àvies o a alguna dona de referència amb experiència dins del seu marc familiar perquè els expliqués, en primera persona, com va viure els aspectes més rellevants vinculats a la descoberta del cos, la menstruació, les relacions sexuals i de parella, els mètodes anticonceptius, la maternitat, la lactància, la seva vida com a dona, en general i en particular...

Amb aquesta proposta el que em plantejo és que siguin capaços de trobar lligams i connexions entre els testimonis de les sis padrines del llibre i els de la seva.

La tasca requeria que presentessin l'activitat en format d'entrevista professional, és a dir, escrita a l'ordinador amb material visual de suport (imatges, fotografies, dibuixos...). A més, també van haver de fer-me arribar l'entrevista original gravada en vídeo o en àudio i van haver de seguir l'estructura d'aquest subgènere d'opinió fil per randa.

Sens dubte, un gran repte, que han superat amb nota! Moltes felicitats per l'esforç i pel vostre atreviment!!!

Núria Santiveri,
professora de llengua i literatura catalana

Aquesta activitat m'ha agradat molt, ja que és una manera diferent, més dinàmica i divertida de treballar el llibre. D'una banda, a través de l'entrevista que vaig fer a la meva àvia he pogut conèixer més a fons la seva vida i la seva infància. D'altra banda, també m'ha permès entendre millor com era la vida en aquella època.

Biel Mir Muniesa

En la matèria de català ens han fet fer un treball relacionat amb el llibre de *Padrines*. El treball consistia a realitzar una entrevista a les nostres àvies.

La meva entrevista la vaig haver de fer per trucada, ja que vivim molt separats, però igualment ens ha quedat una entrevista molt bona.

Per a mi ha estat una tasca molt enriquidora, perquè no ha estat gens difícil de dur a terme. No obstant, el que sí que puc dir és que ha requerit bastant temps, però ha merescut molt la pena pel fet que he pogut aprendre coses que desconeixia de la meva àvia.

M'ha agradat molt fer aquesta tasca, però ha estat bastant difícil passar-la a text, perquè havia de repetir diverses vegades una part de l'àudio perquè no s'entenia gaire.

Tanmateix, en general, m'ha agradat molt fer aquesta tasca.

Dalmau Roy Garcia

Aquest treball m'ha agradat molt perquè he pogut conèixer coses de la meva padrina que no sabia, com per exemple que ella de petita va viure a Andalusia i després va venir aquí o que ella no va poder anar a l'escola.

A més, vaig parlar amb ella sobre coses que mai abans havíem parlat, com la seva joventut, quan li va venir la regla, com vivia abans... Em va sorprendre molt tot el que va explicar, sobretot com de diferents eren abans les coses i com s'ho havien de muntar sense tantes comoditats.

Crec que ha estat un treball molt interessant perquè et permet connectar amb la família d'una manera especial. A més, ha sigut un treball diferent a tots, més divertit i útil i per això he de dir que l'he gaudit moltíssim.

Jordi Postigo Ledesma

Durant aquest segon trimestre el llibre que hem estat treballant a la matèria de català ha estat *Padrines* de la Mariona Visa. Des del primer moment va ser una lectura que sabia que seria molt interessant, ja que tracta temes dels quals no es parla normalment i menys tenint en compte que les protagonistes de les històries són dones de la generació de les nostres padrines. Quan vam acabar de llegir el llibre, el treball que ens va proposar la Núria, la nostra professora de català, va ser una entrevista a les nostres àvies sobre com era en la seva època el part, la menstruació, la criança, la descoberta del cos i de la sexualitat i aquests temes "tabús" dels quals abans no es podia parlar.

Gala Campos Varela

Al segon trimestre del curs, a la classe de català, hem dut a terme un projecte molt especial: entrevistar les nostres àvies per parlar sobre la seva adolescència i les seves experiències personals. Ens vam endinsar en temes que sovint han estat tabú: el primer període, els primers enamoraments, la seva primera vegada... vivències que, en moltes ocasions, mai no havien explicat.

Moments ▶▶

Aprentatge en acció

A través de les converses, vam descobrir una altra manera de viure, marcada pel silenci i la manca d'informació. Moltes de les nostres àvies van créixer sense poder parlar obertament de canvis naturals com la menstruació o la sexualitat. Les seves històries ens van emocionar i, sobretot, ens van fer reflexionar.

Aquesta activitat ens ha permès entendre millor el passat i valorar els avenços que hem fet com a societat. Però també ens ha recordat que encara hi ha temes que cal seguir parlant amb naturalitat i respecte.

Ha estat una experiència enriquidora, plena d'emoció, aprenentatge i connexió! Ens quedem amb l'orgull d'haver donat espai a unes veus que mereixen ser escoltades.

Iraia Piñol López

Al segon trimestre del curs a la matèria de català ens van encomanar llegir un còmic que es titulava *Padrines*, escrit per la periodista Mariona Visa. En aquest llibre es relaten sis històries de dones d'una generació silenciada. A la novel·la gràfica s'expliquen alguns problemes vinculats a la maternitat, la menstruació, les relacions amoroses... que des de sempre les dones han hagut d'afrontar.

Em va causar molta sorpresa adonar-me que temes que avui en dia semblen habituals, fa uns anys eren ban-

dejats de les converses ordinàries, ja que les dones de generacions passades no tenien informació i, per tant, moltes vegades els mancaven els coneixements per afrontar algunes situacions quotidianes amb garanties d'èxit.

El treball que ens van encomanar va consistir en una entrevista a una de les nostres padrines. Des del meu punt de vista, considero que, a part de ser una feina molt entretinguda i una oportunitat de passar una bona estona amb elles, ha estat molt important donar, almenys, un mínim d'atenció a tot el que van haver de passar les nostres padrines i que tanta gent desconeix.

Rita Castro Gené

L'activitat d'entrevistar les nostres àvies m'ha semblat interessant i especial. M'ha agradat molt poder escoltar les seves experiències i comparar com vivien abans les qüestions que tenen a veure amb la sexualitat femenina i la maternitat i com les vivim ara. Sens dubte, és molt important donar veu a les dones de generacions passades i entendre com han canviat les coses amb el temps.

Alan Perat Basols

Moments ▶▶

Aprentatge en acció

» Què m'emporto del gran recapte?

Alumnat de 4t d'ESO

La solidaritat és la base de la humanitat.

Blau Duran Zaldívar

Em vaig sentir molt bé pensant que realment estava ajudant amb l'acció que estava fent.

Quim Oronich Herrera

Ens hem sentit molt bé posant el nostre granet de sorra per ajudar a aquells qui més ho necessiten. No només vam ajudar, sinó que vam conèixer a gent meravellosa i vam gaudir molt. Ens emportem un gran aprenentatge.

Paula Ollero Guillen, Mariona Eras Setó, Júlia Huguet Gilabert i Ares Valls Jiménez

Més satisfeta que abans, però no del tot. La sobreexplotació de la nostra pena feta pels mitjans de comunicació fa sentir menys d'aquesta però només veure dos potitos a la pila de menjar en canvi... una vegada entreoberts els ulls ja estan oberts.

Noa Amapola de Vega Romero

Anar al Carrefour a fer el recapte d'aliments m'ha agradat perquè ha sigut una experiència nova i m'ha fet estar content per haver ajudat a la gent de València.

Mauro Gastó de la Fuente

Haver sigut voluntària en la recollida d'aliments per a la gent necessitada o d'escassos recursos, m'ha fet adonar que he de ser més agraïda amb el que tinc, perquè potser en el dia a dia no ho valoro quan realment ho hauria de fer, perquè mai saps quan ho pots perdre tot. També m'ha ajudat a adonar-me que si tots posem un gra de sorra i col·laborem una mica tots junts, podem ajudar a moltíssimes persones que ho necessiten i, fins i tot, arribar a canviar la seva vida, perquè tots som dignes de poder alimentar-nos de manera saludable, de poder tenir material escolar, estris de neteja... Reflexiono i considero que és molt important ser empàtics i pensar en com ho ha d'estar passant tota aquella gent que ara mateix no té recursos, i ajudant una miqueta tots, oferint algun aliment als que ho necessiten més que nosaltres, es pot fer una gran diferència.

Iraia Piñol López

» My career trajectory

L'activitat *My career trajectory* va ser una activitat que vam dur a terme l'alumnat de 2n de Batxillerat durant una sessió de tutoria. Aquesta estava pensada per informar-nos i presentar-nos altres vies de futur, tant acadèmiques com professionals, especialment ara que comença una etapa molt important.

Es va realitzar una xerrada on un convidat ens va explicar la seva trajectòria com a estudiant, passant des dels seus inicis, fins on es trobava en aquell moment. Va parlar, no tan sols del recorregut estudiantil, sinó de les experiències que va viure com a estudiant internacional, ja que havia estudiat en diferents països i tenia prou experiència per mostrar-nos que no només existia una única via pel que fa a l'àmbit professional. Va ser molt sincer i ho va explicar tot amb molta naturalitat. Ens va ensenyar que no sempre escollirem el camí correcte, que ell també es va equivocar en algun moment de la seva trajectòria, però que aquests moments de dubte i incertesa també són necessaris per formar-nos com a professionals.

Va ser interessant poder escoltar a algú que havia viscut tantes experiències de primera mà, perquè d'aquesta manera, vam poder veure la flexibilitat del nostre futur des d'una visió més oberta. Encara que es van poder fer preguntes en finalitzar l'activitat, sí que em va faltar que fos tot una mica més dinàmic i interactiu, però en general va ser molt útil.

La idea principal de la presentació, que no hi ha un camí correcte a escollir, és el que més destaco i també insistir a provar coses noves, que potser ens provoquen una mica de temor, però que ben segur ens aportaran experiències úniques, que d'altra manera no podríem viure. Es va remarcar que haurem de tenir una visió oberta i valorar les diferents oportunitats que se'ns presenten durant la nostra vida, fent-nos explorar més opcions que les que molts ens havíem plantejat.

Ara ja no veig una sola via per assolir els meus objectius sinó que sé que n'hi ha d'altres i, que tot i que em pugui equivocar, totes les decisions m'aportaran alguna cosa útil. És molt beneficiós poder escoltar testimonis reals, persones que han passat per la mateixa situació que vivim nosaltres ara i que ens ofereixen les seves pròpies experiències per orientar-nos cap a on ens volem encaminar.

Loani Espuñes, 2n de Batxillerat

Moments ▶▶ Experiències i solidaritat

» Jornada lúdica ZER Eral

El dia 28 de març de 2025, sis escoles de zona rural del Segrià: ZER La Coma, ZER L'eral, ZER L'Oliver, ZER Alt Segrià, ZER Ponent, ZER Horta de Lleida, un total de 117 alumnes i 14 mestres, van participar en una trobada esportiva al nostre centre organitzada per l'alumnat del CFGS d'Ensenyament i animació socioesportiva (EAS).

» Trobada a Mollerussa

El dia 5 d'abril a Mollerussa es va realitzar una trobada esportiva amb noies i nois de 1r d'ESO de centres de secundària del Pla d'Urgell, un total de 500 esportistes. L'alumnat de 1r EAS i 1r CF van dinamitzar les diferents activitats.

» Fem pàdel

El dia 24 d'abril a les instal·lacions del club Tennis Urgell, l'alumnat de 1r EAS va col·laborar en el desenvolupament de la Trobada Ocupacional Fundació ASPROS "FEM PÀDEL".

Moments ▶▶ Culturals

» Contacontes en francès

“Comprendre’ns per avançar”... sembla fàcil, però aquest ha estat el gran repte per aquest curs!

Amb l'ajuda del Samuel, del seu projecte educatiu i de la llengua francesa ens hem aturat un moment i hem plantejat en forma de contes aquells valors que de vegades no tenen cabuda en el nostre dia a dia trepidant.

L'alumnat de FLE (francès com a segona llengua) de 4t d'ESO, que ja tenen experiència amb aquesta activitat, ens en parlen.

“A Ula ulà”. Així comença l'experiència amb el Samuel. “Explica'm, t'escolto”.

Sembla fàcil, però no sempre ho és. En Samuel aconsegueix que tinguem ganes d'escoltar les noves històries que ens porta d'Àfrica. Els seus contes ens parlen de

paciència, de respecte, de confiança, de saber escoltar i posar-se en la pell de l'altre sense perdre de vista la importància de saber defensar les nostres idees sense vergonya.

L'activitat dura una hora, però per nosaltres no és una hora de francès. És una aturada en què la llengua francesa i el Samuel ens fan viatjar... dins nostre. Sense voler, ens fem preguntes: Seria capaç? Jo també ho faig d'aquesta manera? Com em sentiria en aquesta situació? Demà intentaré provar de dir-ho així...!

Samuel, estem súper contents de què trobis un moment per dedicar-nos! *Merci beaucoup!*

Élèves de FLE 4ème année ESO /
Alumnat de 4t d'ESO de l'optativa de FLE

» Souvenirs. Les mémoires d'Étienne!

Émouvante ainsi qu'amusante et comme toujours on est resté étonnés de voir comment ils sont capables de changer les décors d'une façon apparemment simple, mais juste apparemment !

Il s'agit d'une pièce de théâtre que tous les étudiants de langue française de notre lycée ont joui tous ensemble, grâce à l'adaptation par niveaux. C'était vraiment l'occasion idéale pour sortir de la salle de classe pour continuer notre apprentissage.

Nous avons adoré cette activité. Cette année, on nous a surpris avec une histoire qui nous a fait réfléchir. À propos de la vie, les souvenirs, la mémoire, et de sa perte jusqu'à la mort. Un sujet sérieux même triste, mais avec la musique, le décor et les acteurs, on s'est amusé en français, bien sûr!

Élèves de FLE 1ère année BATX
Alumnat de 1r de Batxillerat de l'optativa de FLE

Moments ▶▶ Culturals

» Fête de la Francophonie

Bonjour! Nous sommes les élèves de la première année ESO. Cette année, c'est notre première fête de la Francophonie.

La salle est très grande et avec beaucoup d'élèves. On va comprendre tout ? Non, bien sûr, mais nous nous sommes bien amusés. On a fait des gymkhanas, on a dansé, on a fait des kahoots, on a fait une affiche avec les mots les plus beaux, pour nous, de la langue française, on a mangé des crêpes que les étudiants de Batxillerat nous ont offert.

Cette année on a vu le film « Nos jours heureux » ... On a ri beaucoup.

Merci à nos copains de la 4ème année qui ont participé dans l'organisation !!! Ils nous ont aidé avec le gymkhana et ils ont été très gentils avec nous.

On attend avec impatience la Francophonie de l'année prochaine. On a passé des très bons moments. On est très contents!

Élèves de FLE 1ère année ESO /
Alumnat de 1r d'ESO de l'optativa de FLE

» Print 3D: reimprimint la realitat

Al primer trimestre, amb els companys de l'assignatura de robòtica vam anar al Caixaforum de Lleida a veure l'exposició *Print 3D: Reimprimint la realitat*.

En aquesta exposició, vam poder veure la realitat i el futur d'aquesta tècnica d'impressió en molts camps diferents com ara: medicina, construcció, moda, decoració... El que més em va agradar va ser la possibilitat de crear pastilles personalitzades a partir de les dades dels pacients. També em van sobtar les impressores per a fer parets, són enormes!!

Èric Esteban, 3r d'ESO

Moments ▶▶ Culturals

» Prehistory: sortida a la cova de l'Espluga de Francolí

Dins del projecte *Prehistory* vam anar d'excursió a l'Espluga de Francolí. Allí ens vam separar en dos grups. El primer va anar directament a la cova. Allí ens van explicar, a través de vídeos i reproduccions humanes en diferents escenes, com vivien els avantpassats a la prehistòria i com caçaven. El segon grup es va convertir en arqueòlegs i amb les eines pròpies, va fer excavacions a la sorra.

Va trobar ossos, ceràmica, un crani... i ho va classificar en diferents contenidors. Després va parlar de l'època de la prehistòria en què podia pertànyer cada objecte.

Per a nosaltres va ser un dia súper divertit on vam aprendre moltes coses. Les activitats d'arqueologia van ser maques.

Mireia Roca i Assya Ech,
1r d'ESO

» Taller Arxiu Arqueològic

En el projecte *A Walk through History*, que vol dir passegem per la història, quan vam començar la part de l'Antiga Roma vam fer una visita a l'Arxiu Arqueològic de Lleida. Allí ens van explicar moltes coses sobre l'estada dels romans a la nostra ciutat que es deia Ilerda. Ens van ensenyar com era la seva ciutat amb els carrers principals del *Cardus* i *Decumanus*. També altres llocs importants com el fòrum a l'actual plaça Sant Joan, les termes sota l'escola Sagrada Família, una domus sota l'auditori municipal Enric Granados, un tros de la muralla que encara hi ha a la Seu Vella, el port del riu Sícoris... Tot això ho sabem gràcies a les excavacions que han fet els arqueòlegs. Aquesta sortida ens ha resultat molt interessant perquè podem aprendre com era la nostra ciutat a l'Antiga Roma.

Ainhoa Planchat i Malak Lahbil,
1r d'ESO

» Setmana de la Poesia

El passat 20 de març, dia mundial de la poesia, part de l'alumnat de 3r d'ESO va participar a la Setmana de La Poesia de Lleida. L'acció va consistir a recitar poemes que els i les participants van escollir. Entre els poemes recitats, destaquem els de la poeta i professora del centre Laia Noguera.

El dia 20 de març l'alumnat de 3r d'ESO va visitar el Mercat de Fleming per fer-hi una activitat molt especial: llegir poesia entre les parades. Els compradors es van sorprendre i alguns fins i tot ens van felicitar. Va ser una experiència única que va unir cultura i vida quotidiana. Agraïm a les professores haver-nos donat aquesta oportunitat.

Narcís Vitores Cortada

Moments ▶▶ Culturals

» Sortida a Madrid

La visita als museus de Madrid va ser molt enriquidora. Al Museu del Prado vaig descobrir moltes obres mestres de la pintura clàssica, com les de Velázquez, Goya i el Bosco. És un museu molt gran i ple d'història, i vam gaudir molt de la visita, ja que vam poder conèixer obres molt importants tant per la seva història com pels fets que representen. Moltes d'aquestes obres són molt reconegudes mundialment i tenen un gran valor. Tenir l'oportunitat de veure-les en persona va ser una gran experiència.

Al Reina Sofía, en canvi, vam veure un altre tipus d'art, més modern i relacionat amb temes socials. Al principi, ens va semblar una mica estrany, ja que és un art molt diferent al que havíem vist, però té una gran importància perquè trenca amb l'art clàssic i exposa temes i desigualtats socials. El *Guernica* va ser el moment més impactant de la visita, pel seu valor històric i reconeixement mundial, així com per les seves grans dimensions, que mostren els horrors de la guerra.

En conjunt, crec que aquesta sortida m'ha ajudat a entendre millor l'art i la seva evolució, i a veure com els artistes poden expressar idees molt potents a través de les seves obres i els diferents estils artístics. Moltes de les obres que vam veure ja les havíem estudiat a classe, i veure-les en persona va ser una gran oportunitat. Va ser una sortida molt interessant i tots vam gaudir molt de l'art més important de la història.

Joel Lumbierres,
2n de Batxillerat

La sortida a Madrid als museus del Prado i Reina Sofía va ser molt interessant. Al Museu del Prado, vam poder veure obres clàssiques que havíem treballat a classe, mentre que al Reina Sofía vaig poder entendre millor l'art modern i el seu missatge social.

L'obra que més em va impactar al Museu del Prado va ser *El jardí de les delícies* del Bosco. Tot i que anàvem una mica amb pressa i hi havia molta gent, em va impressionar molt pel nivell de detall i per les escenes tan imaginatives i surrealistes que representa. No sembla una obra de fa tants segles i, per això, em va sorprendre tant.

Al Museu Reina Sofía vam veure *el Guernica* de Picasso, una icona que representa de manera molt clara la tragèdia, la destrucció provocada per la guerra i el dolor de les víctimes. Un quadre impactant que transmet el rebuig a la guerra i la violència. Vull remarcar també la gran mida del quadre, que em va impactar especialment.

Sergi Bassié
2n de Batxillerat

Moments ▶▶ Projectes

» OróExperimenta

Dins del projecte Ones vam descobrir experimentalment tot allò relacionat amb la llum i el so. Com a producte final vam preparar l'OróExperimenta, una fira on cada grup presentava un pòster explicatiu del fonament científic en què es basava el seu experiment, relacionat evidentment amb les ones de llum o de so.

Al meu equip vam fer un experiment de gots musicals que consistia en omplir diferents gots amb quantitats d'aigua cada vegada majors. Així sonava com un instrument musical, reproduint les diferents notes segons la freqüència d'ona emesa. Un altre equip va fer un experiment basat en la refracció de la llum i convertint objectes invisibles en visibles. Això ho feien amb *Orbeez* transparents.

Finalment alguns equips presentaran el seu producte a la fira de Ciència al Carrer que se celebrarà a Lleida.

Stanislav Vylenko i Gadiel Sosa,
1r d'ESO

» Projecte Rius

El nostre institut participa en el Projecte Rius, impulsat per l'Associació Hàbitats, que permet estudiar la qualitat de l'aigua dels rius de Catalunya.

En el projecte Planeta Aigua que realitzem al centre, vam fer una sortida al riu Segre. Allí vam fer tres grups d'experts per investigar totes les coses que ens preguntava aquest programa: els biòlegs, fisicoquímics i els que mesuraven la qualitat hidromorfològica. Vam investigar si hi ha animals vivint allí i ens vam fixar també en les espècies d'arbres i plantes de la vora del riu. Vam mesurar la fondària, l'amplada i la velocitat, per veure quanta aigua passa, és a dir, el cabal del riu i moltes coses més.

Després un nen va trobar un cranc de riu americà però no és un bon indicador perquè és una espècie invasora i podria matar altres animals que són d'aquí. Ens va agradar i ens va sorprendre molt.

Sebastian Oliver Nairn i Ziad Mostabchir,
1r d'ESO

Moments ▶▶ Projectes

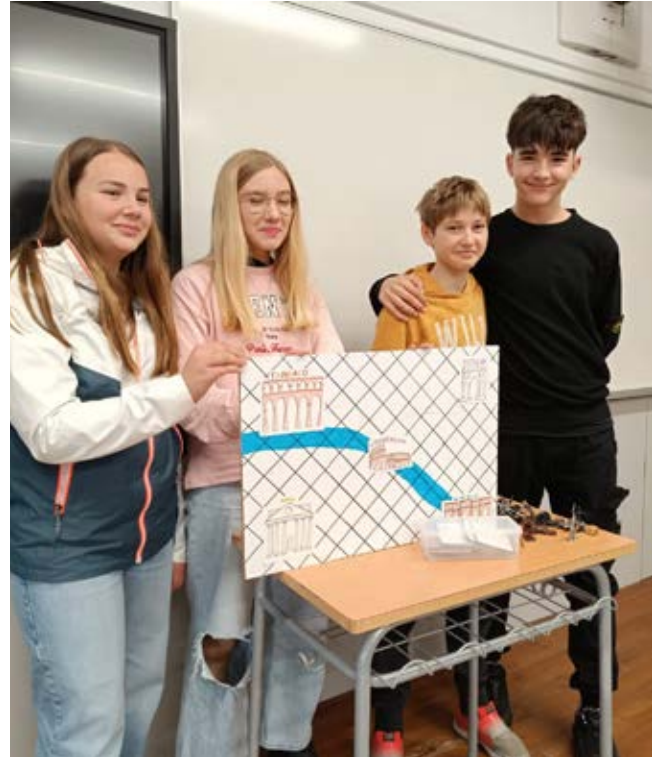

» Projecte interlingüístic

L'alumnat de 2n d'ESO va fer una sortida a la ràdio COPE amb motiu del projecte interlingüístic treballat al segon trimestre anomenat *T'escolto en pòdcast*. L'objectiu d'aquesta visita era conèixer el funcionament intern d'un estudi radiofònic i entendre l'ardua tasca que hi ha al darrere abans d'emetre qualsevol secció.

Com a alumna, el que m'ha agradat més de tot aquest procés ha estat la part en què ens van deixar entrar a la cabina on graven els programes que escoltem dia a dia. Va ser genial i em va resultar una experiència molt curiosa, sobretot perquè amb els auriculars que ens van donar, em vaig adonar que la meua veu sona diferent de com jo l'escolto a com la senten els altres. D'altra banda, ens van lliurar una fitxa que calia omplir; al principi pensava que no em semblaria tan interessant, però igualment vaig aprendre aspectes sobre la ràdio i va ser d'utilitat. M'agradaria molt tornar a repetir aquesta activitat algun dia, ja que em va ser molt útil a l'hora de donar els tocs finals al meu pòdcast i em sembla que si algú, en algun moment de la seva vida es vol dedicar a això, també li deu haver servit molt.

Arantza Dàvila

» A Walk through History

L'encàrrec que teníem en el projecte *A Walk through History* era dissenyar uns jocs de taula per a la biblioteca sobre les civilitzacions antigues d'Egipte, Grècia o Roma. Vam treballar una setmana en els nostres grups cooperatius. Vam elaborar el taulell, el dau, les fitxes i les preguntes. L'últim dia vam presentar-los a tota la classe explicant com s'hi jugava.

Hi havia jocs de tota mena, un parxís de Grècia, un tipus de *Monopoly*, jocs de cartes adaptats a alguna civilització, joc d'EgipteOca... Després va ser molt divertit perquè hi vam poder jugar i tothom estava molt motivat aplicant els coneixements apresos.

Ariadna López i Àlex Buha, 1r d'ESO

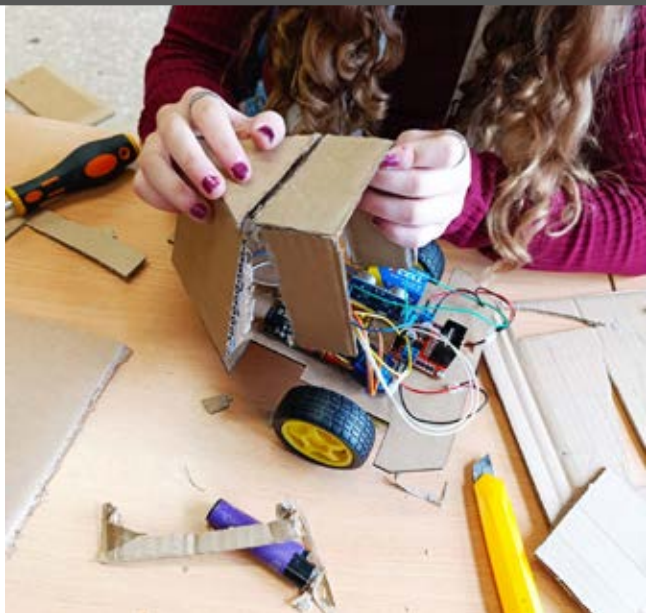
» Inventor's project

L'*Inventor's Project* consisteix en cercar, dissenyar i construir un invent del passat. Hem après a treballar en grup, a construir mecanismes amb material reciclat i a organitzar-nos.

Gonzalo Oliver i Guerau Agustí, 3r d'ESO

Moments ▶▶ Projectes

» Projectes interdisciplinaris

Seguim apostant per connectar disciplines

El treball basat en projectes és un dels eixos vertebradors del projecte educatiu del nostre centre i és per aquest motiu que, malgrat les limitacions que el currículum de 4t d'ESO ens planteja, des del Joan Oró hi seguim apostant per diversos motius:

1. Possibilita dur a terme connexions entre diverses àrees de coneixement i, per tant, prepara el nostre alumnat per a la vida.
2. Permet aprofundir en qüestions específiques dels currículums de les diferents matèries optatives involucrades en els projectes i, també, descobrir disciplines que per a alguns nois i noies fins al moment són desconegudes.
3. Obre la porta a seguir construint les relacions humanes i enfortir el treball cooperatiu i les competències socioemocionals.

Alguns dels reptes als quals enguany el nostre alumnat ha hagut de fer front incloïen propostes com la construcció d'un robot ròver per anar a Mart, determinar fins a quin punt l'enginyeria genètica és una oportunitat de creixement social o de negoci a través de la confecció d'un còmic o crear una empresa inspirada en algun dels 17 ODS en el marc d'un concurs estatal.

Sens dubte, l'objectiu més preuat que els projectes interdisciplinaris de 4t d'ESO busquen aconseguir és un aprenentatge significatiu i durador que connecti l'aula amb la realitat. Moltes gràcies al professorat que any rere any segueix treballant perquè aquest aprenentatge pugui florir!

Núria Santiveri Serra,
Coordinadora Pedagògica

El projecte interdisciplinari **Missió a Mart 2025** de les matèries de digitalització i tecnologia va ser bastant profitós. Vam veure com funcionen els robots que la NASA envia al planeta Mart. A més a més, vam poder construir el nostre propi ròver i vam aprendre a programar-lo. El professorat tenia tot el material necessari per poder-los construir, encara que la part no tan positiva va ser que érem força alumnes al grup i no sempre vam avançar al ritme que hauríem volgut.

En resum, el projecte va estar molt bé i ens van quedar cotxes molt ben fets.

Julià Roy Garcia

Al projecte **Enginyeria genètica: necessitat o negoci?**, que unia les classes de biologia i filosofia, vam fer un treball molt interessant i diferent: un còmic sobre la recombinació genètica. Durant tres setmanes, a les hores de classe, vam aprendre d'una manera més propera i divertida conceptes bàsics sobre l'ADN i com funciona la informació genètica.

El millor del projecte va ser crear una història inventada per nosaltres, ambientada en un futur on la perfecció genètica és allò més normal. El protagonista del nostre còmic, en Lian, era diferent dels altres i això el feia sentir fora de lloc. Aquesta part ens va ajudar a entendre d'una manera visual i entretinguda temes com la selecció genètica i les diferències socials, connectant la biologia i la filosofia d'una manera que ens va fer pensar i parlar molt entre nosaltres.

Aquest projecte ens va ensenyar molt, no només sobre ciència, sinó també sobre reflexió i creativitat. Poder connectar coneixements científics i filosòfics en un còmic va fer que l'aprenentatge fos molt més interessant i significatiu. Creiem que activitats com aquesta fan que aprendre sigui molt més divertit i profitós.

Àngela Ramírez Arteaga i Linda Moreira Monteiro

Moments ▶▶ Projectes

» Youth Scientific Congress

Celebrem 10 anys del congrés de ciència!!

Al segon trimestre vam fer un projecte que es diu *Pas-tis d'aniversari*. Com a producte final, vam realitzar un experiment que, en el meu cas, consistia a observar els canvis que patia una poma en diferents situacions: la vam deixar a l'aire lliure, a la nevera i embolicada en paper d'alumini, i després en vam comparar els resultats.

Vam fer un pòster amb les conclusions i el vam presentar davant de les famílies el dia de la *Youth Scientific Congress*. Jo estava molt nerviós, però també era una il·lusió i una emoció molt gran poder exposar davant dels pares.

Thruins Hernandez, 2n d'ESO

Aquest curs, a la matèria de projectes, vam fer el *Birthday Cake Project*, en què el producte final consistia a fer una conferència. Ha estat una experiència genial!

Ens ho vam passar molt bé fent els diferents experiments i tot el procés. El dia de la conferència estàvem molt nervioses, però va ser molt emocionant poder mostrar tot el nostre esforç i el que havíem estat treballant durant les últimes setmanes als nostres familiars.

Aquest projecte ens ha ajudat a aprendre molt sobre diversos experiments i ens ha servit per entendre millor el funcionament dels éssers vius.

Tanit Cuadrat i Mariona Pons, 2n d'ESO

Participar en el *Youth Scientific Congress* va ser una experiència molt important per a mi. Juntament amb el meu grup, vam decidir parlar sobre la fotosíntesi. Ens va semblar un tema interessant i volíem compartir amb les famílies tot el que havíem après.

La preparació del projecte va durar algunes setmanes. Vam investigar en pàgines fiables d'internet i vam consultar amb els nostres professors de projecte. A més, vam intentar fer alguns experiments per demostrar com les plantes s'alimenten a través de la llum solar. Tot i això, els resultats no van ser els que esperàvem. Encara que vam seguir tots els passos els experiments no van mostrar els canvis que se suposava que havien de passar.

Tot i les dificultats, a la nostra exposició vam poder explicar tot el que havíem fet: des de l'elecció del tema, les etapes de l'experiment, les nostres hipòtesis i els resultats obtinguts, encara que no fossin concrets.

Encara que al principi estava força nerviosa per parlar en públic, un cop vaig començar a explicar, em vaig sentir més segura. Va ser molt agradable veure que tot el que havíem fet fins al moment era escoltat pels altres. Aquesta experiència no només va reforçar els meus coneixements sobre la fotosíntesi, sinó que també em va ajudar a guanyar confiança en mi mateixa i en la meua capacitat per afrontar coses noves.

Verónica Rodríguez, 2n d'ESO

Moments ▶▶ Projectes

» Al Parlament

El passat 12 de març, els grups de 3r d'ESO A i B vam visitar el Parlament de Catalunya, a Barcelona, dins del projecte *Yes, we can!*, dedicat a treballar la política des de l'aula. Aquesta sortida ens va permetre entendre millor el funcionament d'aquesta institució.

Abans de la visita, a classe ens vam organitzar en grups grans i, després, ens vam dividir en equips petits de quatre persones. L'objectiu era preparar propostes de millora sobre tres temàtiques escollides entre quatre opcions: igualtat, sanitat, medi ambient i educació. Cada grup va presentar les seves idees i, finalment, se'n van seleccionar tres, que es van llegir el dia del debat al Parlament.

Durant la visita, ens van explicar el funcionament del Parlament, el paper dels diputats i diputades i també la seva història. Tot i que no vam poder accedir a l'hemicicle perquè s'hi celebrava un ple, vam tenir l'oportunitat de conèixer el conseller d'Agricultura, Òscar Ordeig, i la consellera d'Economia, Àlicia Romero.

Ens enduem un bon record i un coneixement més profund sobre la política catalana. Esperem poder repetir sortides com aquesta!

Arianny Reyes, Dánae Vivanco i Sara Fontanet

El dia 12 de març, tot l'alumnat de 3r d'ESO vam participar en una sortida al Parlament de Catalunya. A les 11 del matí vam arribar al recinte però abans de la visita, el professorat ens havia preparat una activitat per conèixer millor l'entorn: una gimcana pel parc de la Ciutadella.

En entrar al Parlament, ens van donar unes acreditacions per poder realitzar l'activitat que havíem estat preparant durant les sessions prèvies a classe. Aquesta activitat consistia a simular un acord entre diferents partits polítics. Cada grup va proposar millores en àmbits com la salut, l'educació, el medi ambient i la igualtat, temes que havíem treballat prèviament. El representant de cada grup sortia a llegir les propostes, mentre un grup de secretaris de cada

partit les recollia. Finalment, es votaven totes les propostes i la que obtenia més suports s'inclouïa en el document final.

A més, vam visitar el Mercat del Born i el Fossar de les Moreres, i vam gaudir d'una estona lliure per conèixer el barri i alguns dels seus racons més emblemàtics.

En conclusió, vam passar un dia molt entretingut i enriquidor, en què ens vam poder posar a la pell dels polítics.

Clàudia Ruano i Marian Milara

El passat 13 de març de 2025, vam tenir la gran oportunitat de visitar el Parlament de Catalunya, situat al Parc de la Ciutadella de Barcelona. En arribar-hi, ens van rebre amb una activitat preparada especialment per a nosaltres i nosaltres, des de Lleida, també n'havíem portat una. L'activitat va ser molt interessant, ja que ens va permetre posar-nos a la pell dels membres del Parlament i entendre com se senten quan han de prendre decisions importants. Va ser una experiència dinàmica i divertida que ens va ajudar a viure de prop com funciona la política del nostre país.

Després de l'activitat, vam poder entrar a l'hemicicle. Em va impressionar molt veure en persona aquell espai tan característic que tantes vegades he vist a la televisió. La decoració, els seients i tot l'ambient general transmetien molta magnificència. Personalment, em vaig sentir molt feliç de poder visitar un lloc tan especial i viure una experiència que, sens dubte, recordaré. Va ser un dia increïble, ple d'aprenentatges i emocions.

Martina Ordeig

Durant el mes de març, l'alumnat de 3r d'ESO de l'institut vam fer una sortida al Parlament de Catalunya des de l'assignatura de ciències socials. Allà, ens vam dividir en grups (WEP i CAT) i vam dur a terme diferents activitats. Una d'elles va ser la realització d'una gimcana pel Parc de la Ciutadella, on havíem de buscar i identificar elements significatius del lloc. Va ser una manera divertida i dinàmica de conèixer millor l'entorn.

Moments ▶▶ Projectes

L'altra activitat va ser la visita al Parlament: primer vam fer una sessió parlamentària entre nosaltres, que ja portàvem prèviament preparada, i després vam tenir la immensa oportunitat de visitar l'interior de l'edifici, cosa que no sempre passa! Vam poder entrar a l'hemicicle, on es prenen les decisions, gràcies a l'Òscar Ordeig, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

Aquesta experiència ens va permetre observar amb atenció i posar-nos a la pell d'un/a parlamentari/a. A més, vam aprendre com i on es prenen les decisions del govern de la Generalitat de Catalunya. Cal afegir que vam poder aprofitar encara més la visita gràcies a tota la feina feta abans a classe per conèixer el funcionament i entendre tot el que se'ns explicava. Va ser un dia per recordar!

Júlia Redondo i Nahia Nausía

Moments ▶▶ Projectes

» Projecte TIL: PlanetOró

El projecte del PlanetOró és un projecte interlingüístic que es fa al segon trimestre de 1r d'ESO al nostre institut. Es tracta de fer un curtmetratge en què hi ha d'haver tres llengües: català, castellà i anglès.

L'alumnat de tot primer es divideix en grups de 4-5 persones per poder fer la pel·lícula.

Durant dues o tres setmanes, a les classes d'anglès, català i castellà es treballen tots els passos que cal seguir per arribar a elaborar una pel·lícula. Es comença a fer el projecte a principis de gener, justament quan tornem de les vacances de Nadal.

Quan ja hem enllestit el projecte, ja hem treballat la idea, l'*storyline*, l'escaleta, els aspectes tècnics, ja és hora d'enregistrar les escenes i editar-les. Finalment celebrem la gala de lliurament de premis, que es fa el 21 de febrer, el dia de les llengües maternes.

Iona Perejuan, Ruoyu i Jan Casañé

El proyecto Planet Oró es una forma innovadora y divertida de fomentar el aprendizaje del alumnado de 1º de ESO. Nos ha dado la oportunidad de aprender conceptos como la cinematografía, el trabajo con tres lenguas distintas y saber trabajar en grupo. ¡Hemos disfrutado mucho! Creemos que estas disciplinas nos van a servir mucho en un futuro.

Esperamos que este evento se siga celebrando durante muchos años.

Lluna Tolsà, Martina Ortega, Sara Barranco i Blau Puig-Gros

Nosaltres vam aprendre a gravar com en una pel·lícula real, també vam aprendre els diferents plànols d'enfocament i a editar amb la plataforma Shotcut.

Ens va agradar tot en general, però el que va ser més divertit va ser els moments viscuts mentre fèiem la pel·lícula, com per exemple al Parc de l'Aigua, a la sala d'actes... És un molt bon projecte per a nens de la nostra edat!

Pau Tera i Raül Alastruey

Vam aprendre a treballar en grup, a fer anar eines d'edició, a estructurar guions, entre altres qüestions. El projecte ens va agradar molt perquè és molt original i vam estar molt motivats durant tot el procés.

Aleix Canosa i Bruna Gené

Aquest projecte ha estat una bona experiència per aprendre, encara que hem tingut algun problema durant el procés, però al final ens en vam sortir. Ho recomano molt, perquè a més d'un curtmetratge aconsegueixes uns moments molt especials.

Pau Argiles, Tirso Molina i Guerau Cuadrat

Amb el PlanetOró vaig aprendre a no tenir por de parlar davant una càmera o un públic, em va ajudar a millorar

l'expressió, treballar en equip, a parlar en veu alta i sobretot vaig millorar la forma d'actuar en situacions inventades. Aquest projecte m'ha agradat molt, encara que vam tenir algun problema, ha estat un dels més divertits del curs. En aquest projecte hem après a fer un curtmetratge com si fóssim directors de cine i aprendre els angles de càmera que hi ha i per a què serveixen.

Biel Volta

M'ha costat treballar en aquests projectes perquè el grup no ha funcionat, però si el grup el tries tu i vas amb els teus amics segur que t'agrada.

Jamie Martínez

In the Planet Oró project, we learnt a lot of things, for example we learnt to film a short film, the different angles to film with the camera, how to edit and more things. The most interesting thing about this project is that you have to create a short film and weeks later, there is an awards ceremony, which is very well prepared. This project is very different from the other ones because it is a project that uses three languages: Catalan, Spanish and English. I liked all the things of this project, but the best thing about this project was the ceremony because if you won, they would give you a very good prize.

Marc Estrada

Moments ▶▶ Reptes

» DELF junior et scolaire! Nous aussi!

Cette année à nouveau, on nous a proposé de nous présenter aux épreuves DELF. Au début on accepte rapidement, après c'est la panique mais à force d'insister on récupère la confiance. Après l'épreuve, on est satisfait. Maintenant on a les résultats avec impatience le mois de juin, mais en tout cas on est très fiers d'avoir osé!

Èlèves de FLE 4ème année ESO et 1ère année Batxillerat
Alumnat de 4t d'ESO i de 1r de Batxillerat de l'optativa de francès

» Copa Isard

El dimarts, 25 de març, dos grups de set alumnes de 1r i 2n de Batxillerat vam fer la final de la Copa Isard. Ja ens havíem classificat anteriorment, quedant tercers a la primera fase. Aquest cop, un grup va fer la prova de l'Isard Veloç, on només teníem 30 minuts per resoldre 4 problemes. El nivell era alt i també havíem de ser ràpids. En cas de resposta incorrecta, no es podia tornar a enviar una altra resposta, per tant, vam haver de confiar en la nostra feina i en la dels altres companys. Malgrat això, vam aconseguir guanyar el primer premi, empatant amb el Gili i Gaya!

Després, un altre grup va fer la prova Isard, on teníem una hora per solucionar uns exercicis cada vegada més difícils. Malgrat el nivell elevat, ens ho vam passar molt bé treballant en equip i fent pinya, i esperem poder tornar a participar l'any vinent!

Eva Bunyesc i Lorena Bunyesc, 1r de Batxillerat

» Copa Cangur

Un any més, l'alumnat de 3r i 4t d'ESO ha tingut l'oportunitat de participar des de la matèria de matemàtiques al concurs de la Copa Cangur. Amb l'ajuda del Xavi Solé, el nostre professor, hem pogut ampliar el nostre coneixement i practicar la resolució de problemes. Una hora a la setmana ens reuníem per resoldre problemes i sobretot, entendre els processos.

Gràcies a tot el que vam practicar, durant el concurs vam poder resoldre molts problemes amb èxit i gaudir de l'experiència. Ens ho vam passar molt bé treballant en equip i posant en pràctica tot el que havíem après.

Paula Ollero, Mariona Eras i Ares Valls, 4t d'ESO

El dia 29 de gener dos equips representats per l'alumnat de 3r i 4t d'ESO, en grups de 7, vam anar a l'institut Gili Gaya per participar en la Copa Cangur, un concurs matemàtic de resolució de problemes.

Prèviament, durant les hores de silencis de dos dies a la setmana, vam estar treballant en diferents àmbits de l'àrea matemàtica, a més a més de les activitats que ja fèiem durant les hores lectives. Tot i que no hem disposat del temps que ens hagués agradat, creiem que han estat unes jornades molt enriquidores i de les quals hem tret molt profit. Gràcies a la dedicació i col·laboració del Xavi Solé, el nostre professor de matemàtiques, ha estat possible dur a terme aquesta activitat i formar part, representant l'institut, en l'edició del 2025 d'aquest esdeveniment.

Aquell dia vam intentar, durant 60 minuts, resoldre problemes d'un nivell força elevat que, tot i les dificultats, vam poder continuar endavant i passar una bona estona. Vam aconseguir quedar en 4a i 5a posició. Estem agraïdes d'haver pogut formar part d'aquesta experiència i esperem poder tornar a participar-hi l'any vinent.

Abril Farrús, Nahia Nausía i Júlia Redondo, 3r d'ESO

» Cambridge Exams

Més de 60 alumnes s'han examinat aquesta setmana dels exàmens B1, B2 i C1 d'anglès de la Universitat de Cambridge. Molta sort a totes i tots!

Departament de llengües estrangeres

Moments ▶▶

Viatges i estades educatives

» English week

The English week was so funny. We did a lot of activities like horse riding, or zip line, but the funniest one was doing activities in the sea. We went kayaking and paddle surfing. The only thing that was not good was that the neoprene and the sea were very cold and to go down, we needed to touch the cold water.

Sara Barranco Lara, 1r d'ESO

The most difficult thing in English is usually speaking. English week is a fun opportunity to practice it. During the week, you could do kayak, horse riding, gymkhanas, games, songs...

Even, at night there was a disco, all this with English teachers. Also, the high school gave us a personal diary to write all the things that we were doing. But the best thing was all the moments that you spent with all our friends and classmates. I would repeat it 20 more times.

Blau Puig-Gros Vidal, 1r d'ESO

» Viatge a Londres

The trip to London in the 2nd year of Batxillerat was the beginning of a new stage for me, as I met my classmates who would later accompany me in this difficult course. In addition, I had always wanted to be able to go to London, as it was a city that really caught my attention.

This activity, aimed at students between seventeen and eighteen years old, was an opportunity to improve our fluency in the English language and an increase in knowledge, that without having gone to London, we would not have been able to know. During the process, we could see different monuments and spaces and listen to their stories to fill out some worksheets that teachers provided us. They showed us different places where films had been filmed, such as Harry Potter, and typical museums with famous works of art.

This experience has been and will always be unforgettable for me, as I had a great time, I was in the country I had always wanted to visit and I was surrounded by people who made a place for me in their group.

Hopefully, more students would enjoy the trip as much as I did. Thank you very much for this experience!

Laura Salinas

» Intercanvi Uetze

Del 22 al 29 d'octubre de 2024, part de l'alumnat de 3r d'ESO va participar en l'intercanvi amb Uetze, un petit poble del nord d'Alemanya, molt bonic i tranquil. Durant aquella setmana va conèixer amb famílies alemanyes i també va assistir al seu institut. Gràcies a aquesta experiència, va tenir l'oportunitat de conèixer una nova cultura i fer moltes sortides conjuntes a ciutats properes com Celle, Wolfsburg, Bremen o Hamburg.

Va ser molt interessant passejar per aquelles ciutats desconegudes, gaudir dels paisatges de tardor i visitar llocs com el museu Volkswagen o el museu de ciències Phaeno. També va suposar tot un repte haver de comunicar-nos en anglès durant tot el dia! En definitiva, va ser un viatge molt enriquidor.

Nahia Nausía Pascual, 3r d'ESO

Moments ▶▶ Viatges i estades educatives

» Intercanvi Potsdam

Al mes de octubre vam viure una experiència increïble participant en l'intercanvi amb l'institut Hermann-von-Helmholtz de Potsdam, una ciutat preciosa molt a prop de Berlín. Des del primer moment, tant les famílies com els alumnes alemanys ens van acollir molt bé i ens vam sentir com a casa.

Durant la setmana vam fer un munt d'activitats: vam assistir a classes a l'institut, vam fer una gimcana per conèixer la ciutat i vam descobrir llocs espectaculars de Berlín com l'East Side Gallery, el Checkpoint Charlie, el Museu de la Història d'Alemanya o el memorial de l'Holocaust. També vam fer una excursió molt emocionant

al camp de concentració de Sachsenhausen, que ens va fer reflexionar molt.

El cap de setmana el vam passar amb les famílies i va ser una de les parts que més ens va agradar perquè vam poder conèixer millor la seva cultura, costums i gastronomia.

En resum, ha estat una experiència que no oblidarem mai. Hem après molt, hem fet noves amistats i ens ho hem passat genial. Sense cap dubte, recomanem a tothom que tingui l'oportunitat de fer un intercanvi com aquest que no s'ho pensi dues vegades!

Irene Rosa, 3r d'ESO

La vinyeta ▶▶ de l'Oró

Benvingudes i benvinguts a l'apartat que hem anomenat La Vinyeta de l'Oró, on tot l'alumnat pot publicar allò que vulgui expressar gràficament, més enllà del que treballem dins l'aula. Perquè som un centre plural i obert a la diversitat

Martina Solano Moré, 3r d'ESO B

Avui destaquem ▶▶

Plurilingüisme i competència comunicativa

Des de fa més de 10 anys...

a l'Institut Joan Oró apostem per un model educatiu que trenca fronteres. No només ensenyem llengües, sinó que les integrem al dia a dia de l'alumnat, obrint-li les portes al món.

El nostre projecte **WhatsEp!**, a l'ESO, és una d'aquestes portes, on l'alumnat treballa diverses matèries en llengua anglesa, millorant la seva competència lingüística mentre adquireix coneixements.

Però, la nostra aposta pel **plurilingüisme** i la **competència comunicativa** va molt més enllà i també integra altres accions com les que avui destaquem.

Projecte lector

Projecte lector: saber llegir, llegir per aprendre i pel gust per llegir

Global Scholars: connectant Lleida amb el món

El projecte *Global Scholars* és un programa internacional d'aprenentatge que connecta a l'alumnat de 2n d'ESO amb nois i noies d'instituts d'arreu del món amb l'objectiu de preparar-los per esdevenir ciutadans globals.

Durant tot el curs, l'alumnat treballa al voltant d'un tema transversal —enguany, **les ciutats sostenibles**—, compartint les seves investigacions i experiències amb alumnat d'altres països. Cada activitat és una oportunitat per millorar tant les seves habilitats digitals com els coneixements de la llengua anglesa, aprendre a cooperar de manera efectiva i créixer com a ciutadans globals compromesos amb els reptes del nostre entorn i la cura del planeta.

A més, les trobades amb els centres que participen en el projecte faciliten la interacció i el debat sobre temes d'interès general entre l'alumnat, fomentant la consciència ambiental i el treball en equip, tot utilitzant la llengua anglesa.

Obrim camins, generem oportunitats

La lectura és molt més que desxifrar paraules: és descobrir mons, entendre idees i construir pensament crític.

Per això, l'Institut Joan Oró ha dissenyat un **Pla Lector** basat en tres pilars:

Lectura autònoma:

- Un espai diari de lectura personal.
- Llibres atractius i adaptats als interessos dels i de les joves.
- Lectura dinamitzada amb propostes variades.

Lectura comprensiva:

- Treball de textos a les diferents matèries amb suport docent.
- Estratègies abans, durant i després de la lectura.
- Desenvolupament de la capacitat d'interpretació.

Lectura guiada:

- Propostes comunes per a tot l'alumnat.
- Activitats per parlar, compartir i construir la interpretació de les obres llegides.
- Sessions en català, castellà, anglès i francès.

Aquest pla lector es complementa amb altres actuacions en què la lectura també pren un rol protagonista: celebrem el dia de les llengües maternes, la Diada de Sant Jordi, participem en el Certamen de lectura en veu alta, participem en el recital de poesia al carrer, actualitzem el nostre catàleg de llibres de la nostra biblioteca... **Tot perquè creiem en la lectura.**

Per a nosaltres l'assignatura de *Global Scholars* és una oportunitat per poder comunicar-nos amb gent d'altres països i poder aprendre una mica de la seva cultura. Amb aquesta assignatura treballlem la llengua anglesa i la importància de cuidar la natura. Ens agrada molt *Global Scholars* per totes les coses que estem aprenent i de la manera que ho estem fent.

Caterina Solís i Maria Ribes

Un model educatiu que mira cap al futur

Apostar pel plurilingüisme i la competència comunicativa del nostre alumnat és apostar per l'obertura, per la comprensió i pel diàleg. L'Institut Joan Oró esdevé un referent educatiu que no només prepara l'alumnat per ser competent en diferents llengües, sinó que els forma com a ciutadans i ciutadanes globals, capaços de comunicar-se, comprendre i transformar el món.

Mirades ▶▶

5a edició Fira Alimara

L'alumnat de 4t d'ESO ha participat activament en la cinquena edició de la Fira Alimara, una iniciativa clau dins del Projecte Alimara que els apropa a les diferents opcions formatives postobligatòries. Amb estands dinamitzats per estudiants i professionals de diversos centres públics de Lleida, la fira esdevé un espai pràctic i enriquidor per descobrir camins de futur.

La Fira Alimara és una de les activitats més esperades dins del Projecte Alimara, un projecte d'orientació acadèmica i professional que es divideix en set fases diferents. Aquestes fases s'inicien al tercer trimestre de 3r d'ESO i finalitzen el darrer trimestre de 4t d'ESO. La fira s'emmarca dins de la fase "Moure's", una etapa que convida l'alumnat a experimentar la part més pràctica de l'orientació, on ha de participar activament en la recerca i la visita de les diferents opcions formatives escollides.

L'objectiu principal de la Fira Alimara és ajudar els i les joves a conèixer les diferents vies de continuïtat formativa després de 4t d'ESO, com ara els diversos itineraris de Batxillerat, els Cicles Formatius de Grau Mitjà (CFGM) i els Itineraris Formatius Específics (IFE) que ofereixen els centres públics de Lleida.

El funcionament de la fira implica la participació activa del Departament d'Orientació del centre, que convida tots els centres públics de la ciutat amb oferta d'estudis postobligatoris a participar-hi. L'alumnat d'aquests estudis, amb el suport dels professionals de cada àm-

bit, organitza el seu estand al pati del nostre centre per promocionar i compartir informació sobre les diferents opcions formatives disponibles.

L'alumnat de 4t d'ESO s'organitza en petits grups i, amb l'ajuda d'un díptic que han de completar, circula pels diferents estands. Aquesta dinàmica els permet formular preguntes, resoldre dubtes i expressar inquietuds directament amb l'alumnat i el professorat dels centres participants. La informació recollida forma part del seu itinerari personal i el díptic esdevé també una activitat d'avaluació dins del projecte.

Pel que fa a l'organització, el Departament d'Orientació, amb el suport de l'equip directiu, s'encarrega de coordinar tot l'esdeveniment. Inicialment, es contacta amb els responsables dels centres públics de Lleida que imparteixen estudis postobligatoris. Un cop feta la invitació, es realitza un seguiment dels centres, l'alumnat i els professionals participants per tal d'organitzar adequadament els espais i el material necessari.

En la cinquena edició de la Fira Alimara, hem tingut el plaer de comptar amb la participació dels següents centres: Institut Torre Vicens, Institut Caparrella, Institut Ronda, Institut Escola del Treball, Institut d'Hoteleria i Turisme, Institut Gili Gaya, Institut Màrius Torres i Institut Guindàvols

Equip d'orientació educativa de l'Institut Joan Oró

Comiat ▶▶

Gemma Mirmi

Avui em paro una estoneta per remenar el calaix dels records i descobrir la capseta que porta el teu nom. Em fixo que no és una capseta lleugera, és un departament important de la memòria, bonic, gran, molt significatiu en la meua vida i que just ara que hi miro per trobar inspiració i escriure aquestes paraules, m'adono de tot el que has representat per a mi, dels moments inoblidables que hem passat i de com et trobaré a faltar.

L'artista dolça de l'institut, aquesta ets tu. Qui deixa una forta empremta gairebé sense voler, discretament, sense que es noti, de puntetes, des d'un segon pla, fugint del protagonisme. Una gran dona, sàvia, molt sensible, gran amiga dels seus amics, protectora, acollidora, comprensiva, de poques paraules però alhora oportunes i reflexives.

I obro la capsula i hi veig diverses imatges: les nostres taules al despatx de direcció, treballant juntes, colze a colze. Mirades còmplices, rialles i bromes que ens dona-

ven força per continuar batallant cada dia. Trobo també les reunions de tutores a ca la Sandra amb la Gemma Llobet i la Roser Castelló de l'EAP. Quines grans persones! No ens calia parlar, ens ho dèiem amb els ulls, ens coneixíem tant... Recordo les reunions de 2n cicle amb l'Inma Urrecha i la Pilar Garcia. El tiramisú que portava la Pilar per celebrar el final de curs, recordes?

Mil records més, aniversaris, celebracions, festivals, ...ai! Em van baixant les llàgrimes de l'emoció i començo a veure borrós. Caldrà acomiadar-me. Després de 25 anys no és fàcil. Un trosset meu marxarà amb tu, però, malgrat la distància física, segur que continuarem omplint el llibre comú de bons moments i la capseta de records s'anirà fent més grossa.

Una abraçada ben forta i molta sort en aquesta nova etapa.

Mercè

Jubilació ▶▶

Lourdes Bielsa

Aquest any hem viscut l'acomiadament de la Lourdes Bielsa que, després de 44 anys treballant al nostre institut, ha assolit el merescut descans de la jubilació.

En aquesta trajectòria tan perllongada, de rècord gairebé inigualable, és impossible calcular la quantitat de factures, certificats, títols o matrícules que ha arribat a tramitar, o la quantitat de gent que ha ajudat. El tàndem que formava amb la Divina ha estat tant de temps amb nosaltres que costa fer-se a la idea de tots els anys que han passat.

Per ajudar a visualitzar-lo, només cal pensar que, des que va començar, amb la màquina d'escriure mecànica com a eina tecnològica més avançada, ha vist arribar a l'oficina la revolució del fax, de la màquina d'escriure electrònica, dels ordinadors, de la wifi i, per descomptat, dels nostres "estimats" aplicatius en línia. L'arribada de la IA ha coincidit amb el seu comiat.

Amb tot això, segur que ja heu deduït que ella ha estat testimoni de la vida del centre des dels seus inicis, vivint en primera persona la seva evolució: des dels inicis als temps del BUP i el COU, passant per l'arribada de l'ESO i el Batxillerat, fins a la implantació dels cicles formatius i l'EREE. Així, ha esdevingut memòria viva i valuosa de l'Institut Joan Oró.

Aquell llunyà inici sense tecnologia explica per què a l'oficina ha destacat per la gran capacitat per afrontar i realitzar tasques tedioses i repetitives que, a la gent més jove, li poden suposar un daltabaix. Però no sempre ha estat fàcil i, com tothom, ha tingut les seves

dificultats i moments complicats, especialment en els últims anys, quan l'adversitat ens va privar sovint de la seva presència.

Només els que hem estat a prop seu sabem el que ha hagut de suportar amb tot el coratge que, tot i que no ho diries, cap en aquell cos tan menut. Malgrat això, sempre ha intentat aportar el millor d'ella mateixa i ha afrontat la feina amb esforç i dedicació.

La Lourdes no ha estat només una treballadora esforçada, sinó també una dona que ha sabut estar al costat dels seus companys, tant en els bons moments com en els més difícils. La seva capacitat d'escoltar i la seva paciència han estat qualitats que hem valorat al llarg dels anys. També és bonic recordar que la seva vinculació amb el centre va més enllà de la feina: la seva filla gran va ser alumna nostra, fet que evidencia el seu compromís, confiança i estima per aquesta comunitat educativa.

Així, ens deixa per a la memòria un llegat humà valuós: responsabilitat, constància, discreció, resiliència i disposició per ajudar als altres. Per tot això, li volem expressar el nostre agraïment i desitjar-li que aquesta nova etapa li porti moments de tranquil·litat, felicitat i, sobretot, d'amor de la seva família.

Ara ja només ens queda esperar les seves visites i savis consells, si pot ser acompanyats d'algun d'aquells dolços que li surten tan bons!

Alberto García Sola

Jubilació ▶▶

Inma Urrecha

De i del Bilbao... i del Joan Oró per sempre

Quan penso en l'Inma, em venen al cap tantes escenes compartides que no sé ni per on començar. Ens vam conèixer a començaments dels anys 90, quan jo era cap d'estudis i ella va arribar a l'Institut Joan Oró. Des del primer dia, va quedar clar que arribava per quedar-s'hi, per fer equip, i per deixar empremta.

Ella sempre ha deixat clar d'on és: de Bilbao i del Bilbao. I això, ja us ho podeu imaginar, es nota. Té aquell caràcter basc —franc, directe i honest— que tant valorem. Si diu una cosa, és que ho pensa. I si ho veu d'una manera, t'ho dirà tal com ho veu. Sense embolcalls, però sempre des del respecte i la voluntat de fer les coses bé. Aquesta manera de ser ha estat, sens dubte, un dels seus grans valors tant com a professional com a amiga.

Amb ella hem compartit molt més que feina. Cursos, activitats, reunions (i sí, també aquells claustres interminables que semblaven no acabar mai), però sobretot vida. Hem rigut molt, com aquell cop que algú ens va dir molt seriosament que volia amanida, i no podíem parar de riure. I també hem plorat, com en aquell viatge en què deies "¡Qué colorido!", i la policia va haver de venir a treure'ns d'allà, repartint algun cop de porra (per sort, no a nosaltres).

I parlant de viatges... els mítics **Comenius**! A vegades no sabíem ni què hi fèiem, només seguíem el coordinador

com podíem. D'altres, ens tocava agafar la responsabilitat i pensar de valent. Però també sabíem trobar temps per fer una escapada, perdre'ns per la ciutat i fer alguna descoberta inesperada. I sempre ens teníem l'una a l'altra. En els bons moments i també en aquells més complicats, especialment quan calia treure les castanyes del foc per alumnes en situacions complicades.

Perquè l'Inma ha estat sempre això: una professora incansable, compromesa, i sobretot, humana. Preocupada per fer bé la seva feina, però també per cuidar les persones que té al voltant, especialment l'alumnat. Ha ajudat a aprendre anglès, sí, però també ha estat una guia, una referència i una acompanyant per molts nois i noies que l'han tingut com a professora.

I per a mi, molt més que una companya de feina: una amiga. Una d'aquelles que t'hi pots recolzar, amb qui comparteixes complicitats, converses llargues, mirades que ho diuen tot, rialles de les bones i també alguna llàgrima quan cal.

Ara comença una nova etapa, i t'ho mereixes. Et trobaré molt a faltar al dia a dia de l'institut, però sé que aquesta nova etapa estarà plena de vida, de curiositat i, com no pot ser d'una altra manera, de caràcter basc.

Una abraçada immensa, amiga meva. I gràcies per tot.

Montse Irun Chavarria

Entrevista ▶▶

Pau Plana

Pau, explica'ns la teva etapa a l'escolania de Montserrat. Com vas viure el moment en què vas haver de marxar de Montserrat?

Bé, doncs, del meu pas per l'escolania jo en tinc un bon record, tot i que al principi sí que és cert que em va costar una mica l'adaptació i tot això de viure amb gent nova, sense els pares tota la setmana, però al final em vaig acabar adaptant superbé i vaig fer molts amics. I al moment de marxar sí que és cert que t'agafa un punt d'enyorança, perquè has estat allà cinc anys. És una experiència bastant intensa, però tot i això també vols una mica de canvi, així que realment afrontes la marxa de l'escolania amb ganes.

Va ser especial per tu? Creus que el fet que hagis estat a l'escolania t'ha fet créixer personalment?

Per a mi, l'escolania va ser realment molt especial, perquè va ser una oportunitat per aprendre moltes coses, no només en l'àmbit acadèmic o musical, sinó també a escala personal. O sigui, crec que l'escolania m'ha fet créixer com a persona i actuar com s'espera d'algú i ser respectuós amb tothom, actuar com toca en els moments que toca: quan es pot riure, es pot ser divertit i quan s'ha d'estar amb una actitud més seriosa, doncs s'hi està.

Fas alguna cosa vinculada amb la música actualment?

Ara estic estudiant al Conservatori de Lleida i estic fent una doble especialitat d'oboè i piano. Això vol dir que estic fent cinquè de grau i estic fent un grau professional al mateix nivell d'oboè i piano.

Com combines tots aquests compromisos musicals amb els estudis de primer de Batxillerat? Comporta molts sacrificis? Trobes l'equilibri d'alguna manera?

Combino el conservatori i l'institut com puc, intento anar avançant a mesura que passa la setmana o els dies. La feina que tinc la intento repartir amb les hores que tinc. Les tardes les tinc totes ocupades pel conservatori, però llavors al matí a l'institut convalido alguna hora, així que vaig aprofitant totes aquestes estones que tinc. Sí que és cert que hi ha algun moment que has de sacrificar

alguna cosa o altra, però realment estic aconseguint combinar-ho prou bé.

Creus que aquesta disciplina que comporta la música i el primer de Batxillerat et serà útil? Consideres que estàs aprenent coses fora de l'àmbit estudiantil?

Crec que això de portar... un Batxillerat i la música alhora, crec que m'ajudarà en un futur ja que estic aprenent a com controlar el temps, a gestionar la feina i a treballar una mica sota pressió, ja que hi ha moments en què la càrrega de feina és bastant gran, i això d'aprendre a gestionar el temps és molt necessari.

Quin és el teu record més bonic o més especial que t'ha portat la música? Quina és la teva peça preferida per tocar?

El record més bonic o especial que m'emporto de la música no és tant un record d'alguna peça que he tocat o alguna cosa que hagi fet, que també n'hi ha, però més aviat jo diria que és la... totes les amistats que fas i el que t'han aportat. L'escolania, el conservatori, l'Intèrpret, colònies de música... És a dir, ara puc anar per Catalunya, diguem, i podria dormir a casa d'algú cada dia, perquè conec bastanta gent, m'ha obert moltes portes, he conegut molta gent a través de la música. La peça que m'agrada més tocar amb el piano és la tocata d'A. Khatxaturian, que és una peça, diguem, una mica contemporània, o sigui, que és d'harmonies i que té certa dificultat, però que a l'hora de tocar tampoc és tan complicada, i a mi em diverteix molt. I d'oboè, doncs, ara mateix no t'ho sabria dir, potser el... les romances de Clara Schumann, que realment són per violí, però que... les romances es poden tocar i m'agraden molt, també.

Què li diries a algú que vol seguir amb la música però té por que no ho pugui compaginar amb els estudis?

A algú que vulgui continuar amb la música i que amb els estudis se senti una mica atabalat, jo li diria que tiri endavant i que si al final la cosa no va bé, doncs, sempre es pot deixar la música, penso. Vull dir, jo, per exemple, per experiència personal, aquest curs l'havia començat amb por, per tota la càrrega de feina que pogués tenir juntament amb el conservatori i l'institut. A l'inici tenia por per si hauria de deixar alguna assignatura durant el curs, però al final no ha estat el cas, crec que ho he portat bastant bé. Els diria que tirin endavant i que, quan sigui el moment, si és que arriba, ja deixaran alguna cosa.

Per acabar, defineix el que és per a tu la música en una sola frase.

Jo la música la defineixo com un òrgan més al meu cos, que si no el tinc o no el faig funcionar, em fa sentir buit.

Entrevista feta per Pol Pinyol, 1r de Batxillerat

Entrevista ▶▶

Clàudia Reig

Com vas començar a jugar a futbol i com vas arribar al FC Barcelona?

Tot va començar quan tenia 6 mesos que vaig tocar una pilota per primera vegada, el meu primer club va ser a Maristes, el de la meva escola, després vaig anar a Pardinyes 3 anys. L'any següent, l'AEM em va fitxar vaig estar-hi 2 anys. L'últim any que vaig estar a l'AEM vaig jugar contra el Barça, vaig anar al campionat d'Espanya i el vaig guanyar. Al final d'aquella temporada els meus pares van ser informats que el Barça em volia fitxar per a la temporada següent.

Quins valors o ensenyaments t'ha transmès un club com el FC Barcelona tant dins com fora del camp?

Els valors que m'ha ensenyat han estat esforç, ambició, equip, constància, humilitat, igualtat i solidaritat.

Com vas rebre la notícia d'haver entrat a la convocatòria de la selecció espanyola sub-14?

M'ho van dir després de l'institut al cotxe, de camí a casa, vaig començar a plorar perquè al final és un dels meus somnis estar convocada a l'espanyola, que és una cosa que jo sempre veia per la televisió. Estar seleccionada amb les millors de tota Espanya i entrenar allà a las Rozas era una cosa que mai m'hagués pogut imaginar.

Com és un dia normal per a tu? Pots compaginar fàcilment els entrenaments amb els estudis?

Un dia normal per a mi, vaig a l'institut i, quan acabo a les 15 h, vaig a casa, em preparo i a les 15:30 vaig cap a Barcelona a l'entrenament. L'entrenament és de 17:30 a 19:30 i surto de l'entrenament a les 20:30; arribo a casa a les 22 o a vegades a les 22:30.

M'ho puc compaginar, però a vegades, quan em fiquen molts exàmens o deures, no tinc temps amb els entrenaments i tot plegat.

Tens suport especial de l'institut o del club per poder seguir el ritme acadèmic?

No, suport no en tinc, però al Barça tinc com un tutor que sempre em pregunta com em van els estudis i més coses.

Quina ha estat fins ara la teva millor experiència com a jugadora del Barça?

En tinc moltes i no en tinc una de dir aquesta ha estat la millor. Potser diria els tornejos, perquè és una cosa que amb les companyes de l'equip em fa sentir més integrada i fem més equip; a més, m'agrada molt perquè gaudeixo molt. És com el millor moment de la temporada per a les noies de l'equip.

Tens alguna referent dins del món del futbol femení? Alguna jugadora que t'inspi?

Sí que en tinc de referents. Les jugadores que més m'inspiren són l'Aitana Bonmatí o l'Alèxia Putellas. Han guanyat el *Balón de Oro*, juguen al Barça i també juguen a la mateixa posició que jo.

Quins objectius tens de cara al futur, tant a nivell esportiu com personal?

En primer lloc, els meus objectius són arribar a primera amb el Barça, continuar estant convocada, tant sigui a la selecció catalana o a l'espanyola i continuar jugant al Barça. Personalment, m'agradaria ser entrenadora o alguna cosa així, però estic segura que serà alguna cosa relacionada amb esports.

Entrevista feta per Marc Fortuny, 2n d'ESO

Notícies ▶▶

ESO

› Esquiada

L'alumnat de 1r d'ESO, un any més, ha passat tres dies practicant esquí a Port Ainé. Una súper experiència!

› L'alumnat de 2n d'ESO participa en l'activitat "Teatre social: stop bullying"

› Memorable English Week of 1st ESO students. An enjoyable experience to learn English in real context

› Visita al camp d'aprenentatge de Pujalt

L'alumnat de 1r d'ESO va treballar fonaments de l'astronomia, va visitar un molí de vent cooperatiu i també, va poder explorar l'abocador de Pujalt Verd.

› Gala Planet Oró

L'alumnat de 1r d'ESO ha assistit a la gala de lliurament dels

premis cinematogràfics Planet Oró com si de la gala dels Oscars es tractés! Amb *photocall* i catifa vermella inclosos!

Notícies ▶▶

ESO

› English Week of 2nd ESO students

They have spent a fantastic week in Tossa de Mar during the English Week. They have practiced their English, visited Tossa de Mar and gone to the beach.

› Lectura en veu alta

El proper 29 d'abril, l'alumna de 2n d'ESO Paula Guillem va ser una de les finalistes del XXIè Certamen de lectura en veu alta, que es va dur a terme al Teatre Municipal de Balaguer.

› Camp d'aprenentatge de Flix

L'alumnat de 4t s'endinsa en la batalla de l'Ebre, descobreix com funciona la central nuclear d'Ascó, gaudeix d'una ruta en caiac per l'Ebre i aprecia la bondat dels cavalls de Camarga.

› Un any més, l'alumnat de 2n d'ESO participa en el concurs de Joves Talents de relat breu en llengua catalana que organitza la Coca-Cola

› Viatge al País Basc

Tota aquesta colla d'alumnat de 3r d'ESO descobreix el País Basc en el viatge de tancament de curs visitant Bilbao, Guernika-Lumo, Deba, Orio i Donostia.

Notícies ▶▶

ESO

▶ Max Experience

A 3r i 4t d'ESO, abordem temes tan interessants com les primeres relacions sexuals i l'encaix entre el grup d'iguals, sortir de festa, el consum de drogues i les *red flags* en les relacions afectivosexuals amb la proposta Max Experience de la Regidoria de Salut Pública de l'Ajuntament de Lleida. Traiem suc de les sessions de tutoria!

▶ Amb els damnificats de la DANA de València!

L'alumnat de 2n d'ESO va ajudar a carregar les caixes de material escolar recollides per poder-les dur a les escoles d'Albal.

▶ Viatge a Portugal

L'alumnat de 4t d'ESO coneix els racons més pintorescs de Lisboa, Sintra i Cascais en el viatge de fi d'etapa.

▶ Taller de matemàtiques

L'alumnat de 2n d'ESO gaudeix de les matemàtiques amb jocs de fusta de la companyia Festa i Fusta.

▶ Lego League

Un equip de 3r d'ESO de la matèria de robòtica presenta la seva creació a la competició Lego League a les instal·lacions de l'EPS del Campus de Cappont de la UdL. Ha treballat de valent per tenir-ho tot preparat!

▶ Global Scholars

Els dies 28 i 29 d'abril es va celebrar la trobada de centres que formen part del projecte internacional *Global Scholars* i organitzada pel CRP del Segrià.

▶ Museu Roda Roda

L'alumnat de 3r d'ESO de PDC visita el Museu Roda Roda on va poder comprovar l'evolució dels vehicles des de temps antics fins al s.XXI. Una experiència molt enriquidora!

Notícies ▶▶

Batxillerat

► Copa Isard

Una representació de l'alumnat de 1r i 2n de Batxillerat ha quedat en 3a posició i s'ha classificat per a la final! Una estona entretinguda resolent problemes de matemàtiques!

► Jornada cultural a Barcelona

L'alumnat de 2n de Batxillerat d'història de l'art visita el MNAC, el Pavelló Alemany de Mies van der Rohe i el Teatre Grec.

► Ciutadania, política i dret de 1r de Batxillerat en acció!

Va viure un dia intens: participació al Ple de la Paeria i visita a l'alberg de la Fundació Jericó, el Parador del Roser i els murals del Centre Històric! Acció social a flor de pell!

Notícies ▶▶

Batxillerat

› Xerrada "Sectors emergents i professions de futur"

L'alumnat de 1r de Batxillerat ha assistit a la xerrada "Sectors emergents i professions de futur" organitzada per la Regidoria de Joventut, Educació i Ocupació de l'Ajuntament de Lleida.

› Teatre Escorxador de Lleida

2n de Batxillerat ha gaudit d'una posada en escena austera però punyent i emotiva del clàssic de Mercè Rodoreda: *La plaça del diamant*. Visca el teatre!

› L'actualitat en el món rural

L'alumnat de 2n de Batxillerat de la matèria de geografia aprèn sobre els reptes del món rural de la primera mà del molt honorable conseller d'Agricultura Òscar Ordeig.

› Teatre al TNC

L'alumnat de 2n de Batxillerat ha estat partícip de la commemoració del centenari de la mort de l'escriptor en llengua catalana Àngel Guimerà i ha anat a veure l'obra de teatre *l'Aranya*, al TNC.

› Visita a la Cerdanya

L'alumnat de 1r de Batxillerat gaudeix d'una estada a la Cerdanya envoltats de natura i vivint els esports d'aventura de primera mà.

Notícies ▶▶

Cicles

► Durant tot el curs l'alumnat del CFGM de Guia en el Medi Natural i de Temps de Lleure ha participat realitzant tasques de voluntariat en una quinzena d'esdeveniments esportius

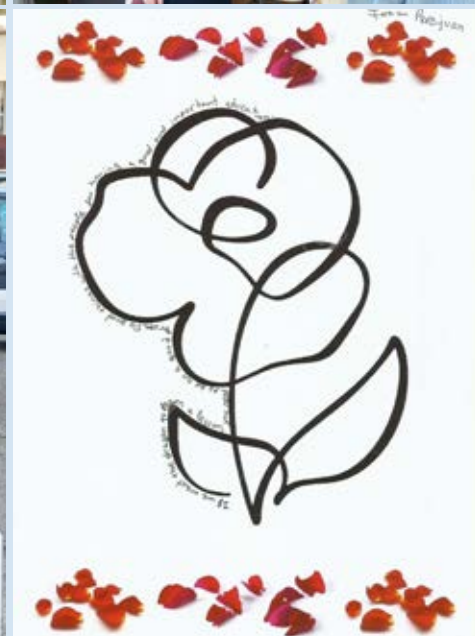

► L'alumnat del CFGM de Guia en el Medi Natural i de Temps de Lleure participa en el 1r voluntariat del curs en la pedalada popular de la Setmana de la Mobilitat

Notícies ▶▶

➤ **Sant Jordi a l'institut és dia festiu: venda de roses, intercanvi de llibres, gimcanes, lectura de poemes i activitats creatives vinculades amb l'amor i el desamor. Tota una jornada festiva!**

Notícies ▶▶

de tots

► **El 31 d'octubre, l'alumnat de 1r d'ESO va gaudir d'una estona celebrant la Castanyada**

► **Dia mundial de la Síndrome de Down**

Participem en les activitats per sensibilitzar sobre la realitat quotidiana de les persones amb la síndrome de Down i trencar els estereotips sobre la discapacitat.

► **Hem fet un bon Carnestoltes a la Galàxia Oró!**

Certamen literari ▶▶

La petjada de l'unicorn

Aquella assolellada tarda de primavera, el destí va voler que la Blanca es trobés aquella petjada, del que semblava un cavall.

Va mirar al seu voltant, però no va veure res que recordés a l'animal, només aquella petjada. Es va endinsar en el camí que portava al misteriós bosc del costat de casa seva que sempre l'havia intrigat. Tenia la sensació que algú l'estava mirant o potser espiant.

Com més entrava en aquell lloc, més estranyes eren les plantes i els animals que es trobava. Després d'una llarga estona caminant, es va trobar amb un mur d'arbres que li barraven el pas. Quan ja estava a punt de girar cua, va veure de reüll que els arbres es separaven. La Blanca es va girar i va poder admirar l'autor de la petjada: un preciós unicorn rosat. Ell es va apropar i amb un toc de la seva banya turquesa li va atorgar el castell. Així va ser com la Blanca es va convertir en la reina del regne de les fades.

De sobte, tot va quedar en silenci. Ella va tancar els ulls i, quan els va tornar a obrir, estava asseguda sota un arbre a l'entrada del bosc. Ai! Tot havia estat un somni. Quan ja es tornava a endormiscar, va veure una cosa al seu costat: la corona que li havia donat l'unicorn rosat.

Cecília Salazar

1r d'ESO

Sense títol

El cor li batejava amb tanta força que gairebé no sentia res més - només aquell instant de silenci abans que anunciessin el seu nom.

Era com si estigués en un somni. Les cares dels companys amb qui havia compartit els últims anys estaven borroses i, les seves veus, animant-la, sonaven com si fossin a metres de distància. Es va aixecar i va caminar fins a l'escenari. La túnica que duia posada, igual que els altres estudiants, fregava el terra i la petita cordeta daurada que sortia del seu barret negre li queia a la cara. Estava molt nerviosa.

Es va situar darrere la tarima on havia de fer un breu discurs i va respirar a fons. Havia somiat en aquest moment des que tenia nou anys, quan havia decidit que volia dedicar-se a la música. Totes les hores al conservatori, tocant la guitarra que li havien regalat els pares, l'esforç que havia posat en els anys que havia durat la seva estada a l'acadèmia de música on s'estava a punt de graduar i el temps que havia passat entre partitures..., tot allò havia donat resultat i la conduïa directament cap als seus somnis. Va tornar a fer una respiració profunda i va aixecar el cap.

En aquell moment, tots els nervis que sentia es van esvaïr quan va veure la gent que l'estava contemplant. Els seus amics, que tant l'havien ajudat en els moments d'incertesa. Els seus professors, als quals tant devia i que la miraven amb orgull. I, els seus pares, que havien cregut en ella des del moment zero.

Va obrir la boca, ja sense cap mena de rastre de la incertesa que sentia feia uns instants, perquè sabia que, després d'aquell discurs, tot el que havia anhelat des de nena es faria realitat

Marina Vilalta

2n d'ESO

Millor creació literària,
categoria 1r/2n d'ESO,
modalitat llengua catalana

Premi literari Agustí Ricart

Us presentem els guanyadors del nostre certamen literari.
Gaudiu-ne!

Sense títol

Estació de busos, Lleida, 2018

- Jo... jo no soc supersticiós - va començar dient.
- Però de tots els autobusos, de totes les línies, de tots els horaris, de tots els rostres, de tots els parells d'ulls que miren, sempre són els nostres els que es troben. No et pensis que soc supersticiós.

- No, per a res, no ho fas volgudament això d'esperar...
- Però tampoc m'agradaria ignorar un senyal tan fort de l'atzar... perquè, i si canvia l'horari? I si el meu bus agafa un altre camí? I si els teus ulls es creuen amb els d'un altre? I si, i si, i si... i tu i jo no ens tornarem a veure mai més?

En aquell moment, el meu univers es va dividir...; i si...

- I si em deixava caure al buit? - vaig pensar

- Si tot anava malament... què importava! Almenys ho hauria viscut un cop a la meua vida: ell i jo; com acceptar que era només atzar?

Em dic Maria i en aquella estació va començar tot.

Cada cop que hi anava el trobava, vam parlar uns quants cops, però era dos anys més gran que jo i allò em feia por. Però en aquell moment vaig decidir intentar-ho, ni que fos un cop.

Fèiem plans junts, amb els seus amics i família. Jo l'explicava a les meves amigues (encara que elles no sempre ho volien entendre). Em canviava de roba perquè estigués més segur.

Però el que jo pensava que era inofensiu, una simple gelosia d'adolescent es va convertir en la meua perdició.

Aquell dia, un dia com els altres, o això pensava, estàvem discutint allà, a l'estació; jo ja feia temps que el volia deixar i ell cada cop em manipulava més.

Sabia que aquella discussió no acabaria bé, ja ens havia passat algun cop. El que mai m'hagués imaginat és que al final d'aquell forcejament que estava tenint amb mi, agafant-me fort dels braços, se li acudiria empenye'm, amb realment totes les seves forces, en direcció a la carretera, amb un "no" com a última paraula.

Als pocs segons que aquell bus xoqués contra mi, vaig mirar-lo per últim cop i vaig veure-ho ben clar. Va somriure amb les últimes forces que li quedaven perquè, al cap i a la fi, saber que havia existit ja era més del que mai havia tingut.

Gala Martín

3r d'ESO

Des de la conca del riu

La vida i la mort flueixen, com el riu que no s'atura.

Un corrent que ens arrossega, sense pietat ni usura.

Tot es transforma, tot s'esvaeix, com les aigües del temps.

Som un reflex que desapareix, fugint entre els vents.

Un riu passa sota les espatlles, les seves aigües acaricien la carn, es fonen. Sentim les cascades que esclaten contra la roca.

De vegades, amb força, una remor que sacseja; altres vegades, suaument.

De vegades, calma i després el gran cop, un soroll ensordidor, de fosca nit o amb el sol cremant-nos.

Les aigües es transformen i una parella de peixets, sense saber per què, continuen nedant, incansables, buscant quelcom que potser ja no hi és. El riu els vol separar de si, els empeny. "Torneu al llac d'on em vau portar amb les vostres boques"; criden les aigües, potser amb tristesa, potser amb desesperació. "Nedeu, nedeu, que ja no hi soc". Però ells no saben escoltar, només continuen nedant, les seves petites escames es quedaran per sempre al riu, fins i tot quan els hagi portat, seguint el corrent natural, al mar.

En el crit, el riu mou el reflex del sol, sempre nostàlgic, que plora perquè es recorda de quan brillava en un petit bassal.

Quina bajanada, l'aigua sempre serà aigua i fluirà, sempre, cap al mar. No importa la distància, ni el temps, ni els records que el riu ha esborrat en el seu camí. Totes les aigües finalment es reuniran en aquell lloc llunyà i infinit, on el sol no podrà plorar més, on el reflex s'ha fet llum i es fon en l'abisme.

I al mar, finalment, mirareu les aigües juntes, buscareu allò que vau ser, allò que vau perdre, allò que va quedar gravat en el reflex que mai s'esvaeix del tot, del que el riu no es desfà, i ens esquitxarem sent l'escuma, com un record difús, però mai dissolt.

Noa de Vega

4t d'ESO

Certamen literari ▶▶

The mystery of the six children

Mark was a child that was born in the United States, he had just got a degree and graduated from University. His life was colorful and had a bright future until one afternoon everything was ruined.

Mark loved hanging out with his father since his mother started working extra hours to pay the bills. That afternoon Mark's father wanted Mark to have a good time and forget the hard work he had to do everyday for a while. So, they went together to a place where his father had fun everyday, Freddy Fazbear's Pizza! It closed in the 90's so there wasn't much fun left but they went there anyway. When they got there, they saw how cruel nature was with abandoned buildings. Mark didn't really like the vibes the place gave him, but Mark's father loved realising it was still in good condition and convinced Mark to enter the abandoned place. From the inside it was dark, his father turned the light of his mobile phone on and they could see the place.

It looked like an abandoned pizzeria, the furniture inside was a bit broken and looked pretty old, but the worst thing was to come. The light from Mark's father's mobile phone made them see the robots. Suddenly, Mark remembered that something was written in the newspaper about this place: the pizzeria with entertaining robots where 6 children went missing! Before Mark could react, his father and the six robots disappeared and only his ring was left behind.

Mark ran with tears in his eyes, his father was gone and he was the next one. The last thing Mark saw was a full moon and six little shadows behind him.

Biel Volta

1r d'ESO

Premi a la millor creació literària, categoria 1r/2n d'ESO, modalitat llengües estrangeres

Premi literari Agustí Ricart

Us presentem els guanyadors del nostre certamen literari.
Gaudiu-ne!

Invisible life

Johnny was an invisible boy, or so he thought. Johnny was a shy but kind boy, he was 15. Not only did he love sports, but he also cared deeply about his studies. However, if you gave him the time of the day, you would see he was an energetic and funny boy, but no one cared enough to give him some time; after all, he was invisible, wasn't he?

It was a winter morning, 6 a.m. Johnny woke up to get ready for school and clean the house, he took a shower and went to the living room. His father passed outdrunk, it wasn't anything new. He just hoped he wouldn't wake up.

At 7 a.m. he headed out to go to school. It was a long walk but he didn't mind; in this way, he had time for himself to think, enjoy the silence and peace, something that hardly ever happened at home, except when his father would pass out from all the drinking.

At 8:25 a.m. he arrived at school, he took a deep breath and headed in, no one saw him, no one heard him, he liked being invisible, but why isn't he invisible to his father? Why did people only see him when he did something wrong? A small mistake. As if he had always been invisible, even as a kid, he didn't understand his power yet. Maybe once for a while... it could be great to be... seen.

When he entered class, he went straight to his seat, to his surprise, there was a girl there. He had never seen her around before, maybe she was new; well, he was invisible, so he didn't care. He sat side by side, the girl was beautiful. She looked soft and kind, the girl tilted her head to the side and looked at him. She gave him a smile.

Johnny was confused, could she see him? Why? This power was so confusing. Sometimes he thought he was going insane. Johnny smiled back at her and they started speaking, the usual thing.

They started hanging out, having time together, slowly but surely falling in love, he couldn't believe he was so lucky. Everything was going too perfect, too well.

One day, they were at school and he saw the worried look on her face: he realized she had seen the bruises. His father gave him a brutal beating the night before, he was drunk. She demanded an explanation. Johnny, for the first time, thought he was cared for. He couldn't help it and broke down in tears, as he explained everything. When he finished, he expected her to laugh, but she hugged him. In that moment, he realized he had never been invisible: he just needed someone.

He smiled with his last ounce of strength because, after all, he existed.

Irene Rué

3r d'ESO

Certamen literari ▶▶

Aislada

Todo era oscuro y sombrío. Esas cuatro paredes solo evocaban una sensación claustrofóbica que a cualquiera de nosotros nos hubiera hecho estremecer cada mínima parte de nuestro cuerpo. Allí, la libertad era escasa. Allí, cada insignificante acción, cada movimiento era controlado.

En el interior de esa escalofriante y agobiante estancia permanecía sentada solitariamente una niña con aspecto desolado. En sus 14 años de vida había tenido a mano todo tipo de entretenimientos. Las altas paredes eran cubiertas de miles de historias, que releía cada noche; de miles de juegos, de pinturas, de ropa... Pero, aun así, no se sentía satisfecha, no se sentía plena. A esa niña le faltaba un componente en su vida del cual uno puede prescindir, pero que al hacerlo, se elimina la mitad del disfrute de la corta y veloz presencia en este planeta, la compañía. ¿De qué le servía llorar hasta dormirse si no tenía nadie a su lado que la consolara? ¿De qué le servía estar segura, sin correr ningún riesgo pero que eso también significara aislarse del mundo?

Esas preguntas daban vueltas sin parar, una y otra vez, en su cabeza. Y saber eso la entristecía demasiado. Así pues, fue esa misma sensación la que le llevó a cometer un acto de valentía que cambiaría su vida para siempre.

Los primeros rayos de sol le acariciaron la piel y sintió una calidez extraordinaria en el cuerpo, la brisa del viento hacía elevar levemente sus cabellos, las risas

humanas resonaban repetidamente en ese parque... Todas aquellas sensaciones tan ordinarias, a ella le parecieron cosa de ensueño. Está claro que, al cabo de un tiempo, también descubrió la parte mala del mundo: cada discusión, cada injusticia, cada guerra. Aunque también aprendió que centrarse demasiado en lo negativo, nos desvía del camino para conseguir lo positivo. Por ese motivo, tomó la decisión de vivir el resto de su aún larga vida al máximo, aprovechando cada detalle, cada persona. Aunque su destino parecía tener otros planes...

Varios años más tarde, cuando parecía que todo estaba en orden, contrajo un simple virus. Un virus que hubiera sido inofensivo para la mayoría, pero que, a ella, la atacó con descaro arrebatándole lo que tanto había luchado.

Abrió los ojos con dificultad. Se encontraba de nuevo entre cuatro paredes, estaba atónita, no podía ser posible.

Más tarde, se dio cuenta de que realmente reposaba en una camilla de un hospital. Ahora empezaba a recordarlo todo, lo que le había encantado saborear un pequeño pedazo de la felicidad. Así que, con orgullo, sonrió con las últimas fuerzas que le quedaban porqué, al fin y al cabo, saber que había existido ya era más de lo que jamás había tenido.

Nahia Nausía, 3r d'ESO

Cosas importantes de la vida

Juan deseaba tener un gran cocodrilo, pero en vez de eso le tocó un anillo. Las hojas eran como pequeñas bailarinas, alegres, traviesas y como peces en las orillas. Los pájaros brincaban de alegría, sabiendo que sería un gran día, pero al enterarse del suceso corrieron, como si de ver a un fantasma se tratara y no les importó que uno de ellos tropezara y que por poco otro se desmayara. Corrieron para que alguien les pudiera ayudar, porque el siguiente hecho no podrían olvidar: un niño acababa de tropezar y sin ayuda de nadie no se podría levantar. Por la noche la madre del niño le hizo cosquillas, y, como era de esperar, se le sonrojaron las mejillas. Esa noche la luna bien iluminaba, como si de un gran foco se tratara.

Ander Nausía, 1r d'ESO

Premi a la millor creació literària, 1r/3r d'ESO, modalitat llengua castellana

Premi literari Agustí Ricart

Us presentem els guanyadors del nostre certamen literari.
Gaudiu-ne!

Un cambio de paradigma

Once de la noche. Olivia se sentía cansada. Tenía ojeras de no dormir en el hospital. Es un lugar que nunca le ha gustado pues la gran dualidad entre la vida y la muerte de una persona, oscilada por manos humanas, le incomodaba.

- ¿Olivia Sánchez?

- Sí, soy yo. ¿Tenéis noticias de mi madre? Contestó preocupada y fatigada.

- Su madre ha pasado 8 horas en el quirófano, la operación de hernias discales se complicó porque la zona operada era tejido cicatrizal... Resulta que se quebró la médula espinal por un fallo de cálculos. Ahora mismo, su madre está en la UCI, por lo que hasta nuevo aviso no podrá visitarla, lo lamento.

A la mañana siguiente, Olivia despertó en su cama y al salir de su habitación, en el comedor le aguardaba su hermano. Acababa de preparar el desayuno y, con un ademán, la invitó a sentarse.

- Ayer estuviste todo el día en el hospital. Sé que es una situación complicada, pero recuerda que trabajas y estudias. Mamá no querría que perdieras el trabajo y bajaras las notas por ella.

- Denís, ayer ocurrió un imprevisto...
-¿A qué te refieres?

Ella le comentó a Denís lo que ocurrió en la operación. Las noticias le dejaron perplejo y se sintió frustrado por no haber estado allí. Pasaron los días y no había noticias. Un día, después de comer, recibieron una llamada del hospital. Su madre estaba despierta. Ambos fueron directos allí y fueron recibidos cálidamente por su madre, lo que hizo sollozar a los hermanos, pues su preocupación se había esfumado.

- Mamá, ¿cuándo saldrás del hospital?

- En una semana Denís, pero no saldré andando.

La madre les comentó que, debido al accidente en la operación, perdió la movilidad de ambas piernas.

Olivia estaba consternada. No entendía cómo podría sobrellevar un cambio tan grande en su vida sonriendo, a lo que la madre le contestó:

- Olivia, hijita, he vivido 46 años y me he pasado gran parte de la vida temiendo al cambio, pero una vez os tuve a ti y a tu hermano, entendí que vivir plenamente conlleva abrazar los cambios que la vida nos presenta.

- Pero mamá, ¿no te da miedo?

- Amor mío, no hay por qué temer al cambio.

Las nuevas etapas son la esencia de la vida en movimiento. Si me enfoco en mirar mi pasado, como cuando podía andar, me perdería el futuro y todo lo que éste me puede dar.

Olivia y Denís se quedaron enmudecidos, reflexionando sobre las palabras de su madre.

- Hijos míos, sois jóvenes y tenéis que saber que la vida es extraña. Tantas cosas pueden ocurrir inesperadamente que es inútil intentar preocuparse por aquello que no puedes controlar. Recordad esto, para vivir la vida plenamente, hay que fluir como el agua y tener un gran corazón.

Entonces, la familia se abrazó y planearon qué hacer al salir de allí. Anocheció y Denís se fue a casa, pero Olivia se quedó en el hospital y, por primera vez, pudo dormir allí, al lado de su madre.

Premi a la millor creació
literària, cicles formatius
modalitat llengua castellana

Noah Alenxander Pons

2n CFGS d'Ensenyament i animació socioesportiva

Extraordinaris▶▶

**Alguns ja acabeu
una etapa i ara toca
comencar-ne una de nova!**

4t d'ESO

Extraordinaris ▶▶

Extraordinaris▶▶

**Enhorabona i...
bona sort a
tots i a totes!**

Batxillerat

**CFGM de Guia en el
Medi Natural i de
Temps de Lleure**

Cicles

Extraordinaris▶▶

**Ensenyaments
esportius de Salvament
i Socorrisme**

**2n de Batxillerat i
Ensenyaments esportius**

**CFGS
d'Ensenyament
i Animació
Socioesportiva**

**CFGS de
Condicionament Físic**

Cicles

Què es pot estudiar al JOAN ORÓ?

ESO

Batxillerat

- Ciències i tecnologia
- Humanitats i ciències socials

Doble titulació

- Batxillerat + Futbol
- Batxillerat + Salvament i Socorrisme

Formació professional

Activitats físiques i esportives

GRAU MITJÀ:

- Guia en el Medi Natural i de Temps de Lleure

GRAU SUPERIOR:

- Condicionament Físic
- Ensenyament i Animació Socioesportiva

Ensenyaments esportius

GRAU MITJÀ:

- Salvament i Socorrisme
- Futbol i futbol sala